

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ



סֵפֶר

עֲצָתוֹ אֲמוּנָה

מִכְתָּבֵי חִיּוּק, אֲמוּנָה, וְעֲצוֹת
מַעֲשִׂוֹת לַחַיִּים,
תְּרַגְּמוֹ מִמִּכְתָּבִים שְׁנֵכְתְּבוּ עַל
יְדֵי רֹאשׁ יִשְׂרָאֵל תְּפָאֶרֶת הַתּוֹרָה
בְּרִסְלָב



הַשַּׁפ"ב





היכל הקודש ברסלב

בני ברק

רחוב הבעל שם טוב 7
0548465595

צפת

רחוב צה"ל 1
0527608212

חיפה

0795205046

וויליאמסבורג נ.י.

Skillman Street 27
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

קרית יואל נ.י.

Premishlan Way 8
Monroe NY 10950
845.243.0563

מאנסי נ.י.

Dolson Road 32
Monsey NY 10952
347.733.7551

ירושלים

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
0548456150

בית שמש

רחוב ריב"ל 6
0504199751

מודיעין עילית

רחוב רשב"י 5
0527156479

קרית ברסלב נ.י.

Huschke Road 181
Liberty NY 12747

בארא פארק נ.י.

Street 41 1011
Brooklyn NY 11219
718.384.1652

בלומינגדאווד נ.י.

Merriewold LN S 24
Monroe NY 10950
845.238.0804

קול ברסלב 079.704.0066
חיזוק פאר די אידישע שטוב 079.704.0069

עֲצַתוֹ אֱמוּנָה

- א. למה מוהר"א ש"ש דבר נגד החולקים עליו?
- ב. האם אני יכול לסמוך על ההרגשה שלי, כדי לדעת מה לעשות?
- ג. האם רבנו גדול יותר מרבי שמעון בר יוחאי?
- ד. למה יש אצלי כזה מתח ביום השמחה של פורים?



אִישׁ אֱמוּנָה

- א. אל תשבר מדברי המוסר
- ב. צריכים לבקש הרבה מהשם יתברך לזכות להשאיר אצל רבנו
- ב. תמיד אזכור שעמדת לימיני בכזו מסירות ועזרת לנו
- ג. צריכים ללכת קצת אל ההורים
- ג. אל תאבד עשתונות, יהיה מה שיהיה
- ד. עם מדות טובות והקשבה למורות, תצליחו
- ד. אני לא רוצה שיהיו הצקות בבית פינא
- ה. לשמר שלא ילך שם מכות
- ה. אם לא שומרים על ההלכות מתים בגיל צעיר
- ו. בזכות זה שהורדתם את השער, תזכו לכל הברכות
- ז. כעת שאכרת את חכרך הקרוב, תתחזק באמונה
- ז. אבא יקר, תרפא אותי
- ח. אל תדבר עם לצים, תשמור על החיים שלך
- ט. אחרי יום שלם של עבודה, באים ללמד בבית הכנסת

אדם לא יודע כמה השם יתברך טוב אליו..... ט
 יש לנו גֶשֶׁר לַעֲבוֹר אֶת כָּל הַיָּמִים וְהַנְּהָרוֹת הַסּוֹעֲרִים..... י
 תִּקְרְבוּ אֶת הַפְּנוֹת שְׂאִין לְהֵן חֲבֵרוֹת..... יא
 שְׁהַמְקוֹם שֶׁלֵּנוּ יִהְיֶה טָהוֹר וְקָדוֹשׁ, שְׁלֵא יִדְבְּרוּ מִה שְׁלֵא צְרִיכִים..... יב
 תִּשְׁמֹר עַל הַיְלָדִים, שְׂאֵשְׁתֶּךָ תּוֹכֵל לְכוּא לְקַחַת חֲזוּק..... יב
 לְמָה שֶׁתֵּאֱכָלוּ אֶת עֲצָמְכֶם שְׁלֵאֲחֲרִים יֵשׁ גַּם חַיִּים טוֹבִים..... יג
 עַל יְדֵי הַעֲזוּרָה לְבֵית הַכְּנֶסֶת שֶׁל רַבְּנֵנוּ מִסְתַּלְקִים מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים..... יד
 בְּכָל פַּעַם שְׂרוֹצִים לְלַכֵּת לְצַדִּיק נַעֲשׂוֹת מְנִיעוֹת גְּדוּלוֹת..... טו
 כִּפָּה מְבִיאָה יְרֵאת שָׁמַיִם..... טו
 לְפִתוּחַ "וְעַד הָאֵשׁ" ל" בְּקִרְיָה..... טז
 אִם תִּחֲזִיק מִעֲמֵד אַתָּה תִּרְאֶה נֶס גְּדוֹל..... יז
 תְּכַנִּית הַחֶסֶכּוֹן לְחֲתֻנָּה שֶׁל בְּרִסְלָב..... יח
 אֲפִילוֹ הַבְּחוּרִים שְׁעוֹבְדִים, יְבֹאוּ לְקַחַת קֶצֶת חֲזוּק..... יט
 שׁוֹם דָּבָר לֹא יִמְנַע אוֹתְךָ מִלְּלַכֵּת לְהַתְּפַלֵּל..... יט
 הַצִּילֵנִי מִקְּלֶפֶת הַמֶּזֶן וְעַמְלָק, מִהַיֵּצֵר הַרַע וּמַעֲבֵרוֹת..... כ
 הַזְקֵן שׁוֹמֵר עָלַי מִכָּל רָע..... כא
 רוֹאִים שֶׁהַיְלָדִים מִבְּרִסְלָב הֵם יְלָדִים יְרֵאֵי שָׁמַיִם..... כא
 יַעֲזֹר הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁתִּרְוּהָ נַחַת דְּקִדְשָׁה אֲצֵל כָּל יְלָדֶיךָ..... כב
 אֵיךְ יִהְיֶה יָכוֹל לְהִרְדִים יָד עַל אָבִיא?..... כב
 חֶסֶד עִם אַחֲרִים לֹא יָכוֹל לְהִיזוֹת עַל חֶשְׁבוֹן הָאִשָּׁה וְהַיְלָדִים..... כד
 מִה שֶׁחֲרַב פּוֹסֵק - כִּךָּ הִיא הַחֲלָכָה..... כד
 גְּקוּיֹת זֶה לֹא דָבָר מוֹדְרָנִי..... כה
 אִם הַצַּדִּיק הַסְּתַלֵּק, צְרִיכִים לְחַפֵּשׁ אֶת תַּלְמִידָיו..... כו
 אִם נוֹסְעִים אֶל רַבְּנֵנוּ לְאוֹמֵן, לֹא צְרִיכִים לְפַחַד..... לא



לָמָּה מוֹהֲרָא"ש דִּבֵּר נֶגֶד הַחֹלְקִים עָלָיו ?

שְׂאֵלָה :

לְכַבֹּד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אָנִי מְרַגֵּשׁ בְּגַן עֵדֶן עִם הַעֲצוֹת הַמְּאִירוֹת שֶׁרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה לֹמַד אֶתִּי, אָנִי מוֹדֶה לְהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁהֵבִיא אוֹתִי לְרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה, וְאָנִי מִבְּקֵשׁ מֵהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ שְׂאֵף פֶּעַם לֹא אֶתְרַחֵק.

יֵשׁ לִי שְׂאֵלָה; מֵאֵד מִפְּרִיעַ לִי כְּשֶׁאָנִי שׁוֹמֵעַ דְּרָשׁוֹת שְׁמוֹהֲרָא"ש מְדַבֵּר נֶגֶד הַחֹלְקִים עָלָיו, שְׂכַלְמֵם מְכִירִים אוֹתָם כִּיהוּדִים כְּשֵׁרִים וְאָנִי גַם מְכִיר אוֹתָם קֶצֶת, אָנִי לֹא יָכוֹל לְשַׁמֵּעַ שְׁפוֹסְלִים אוֹתָם, עוֹשִׂים מִקֵּם כְּלוּם.

הָאֱמֶת הִיא שְׁגָם עַל רַבְּנֵי תְּמִיד הַפְּרִיעָה לִי הַקּוֹשֵׁיָא הַזֹּאת, אִידָּךְ יָכוֹל לְהִיּוֹת שְׂכַד כְּתוֹב עַל הַחֹלֵק עָלָיו, שְׂאֵצֶל צְדִיקִים אַחֲרֵים הוּא קֹדֵשׁ קֹדְשִׁים.

הֲרִי הִגַּעְתִּי אֶל רַבְּנֵי כְּדִי לְהִיּוֹת יְהוּדִי כְּשֵׁר, לֹא כְּדִי לְהִיּוֹת חוֹלֵק עַל צְדִיקִים, לָמָּה שְׂלֹא אַחֲזוּ שְׂכַלְמֵם קְדוֹשִׁים?

אָנִי תְּמִיד מִבְּקֵשׁ מֵהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ שְׂלֹא יְהִיוּ לִי שׁוּם קֶשִׁיוֹת עַל הַצְּדִיקִים שְׁמַחֲזִירִים אוֹתִי אֲלֵיו. אָנִי מִבְּקֵשׁ מֵרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׂיֵאִיר אֶת עֵינַי.

יִישַׁר פֶּחַ

תשובה :

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ד' פְּרִשְׁת כִּי תִשָּׂא, ט"ו אָדָר א', שׁוֹשַׁן פּוּרִים קָטָן,
שְׁנַת ה'תשפ"ב

לְכַבוֹד ... נְרוֹ יֵאִיר

קִבְּלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֲכַפֵּת לְךָ גַּם עַל כָּל הָאֲנָשִׁים שֶׁהִיָּה אֶפְשָׁר לְהַצִּיל אוֹתָם עִם הָעֲצוֹת
וְהַחֲזוּקִים הַמְתוּקִים שֶׁל מוֹהֲרָא"ש, וְעִכְשָׁו שֶׁהֵם שָׁמְעוּ לְשׁוֹן הָרַע מִבְּעַלֵּי
הַלְשׁוֹן הָרַע הֵם הַדְרִדְרוּ לְגַמְרֵי - זֶה גַּם כּוֹאֵב לְךָ? גַּם שְׁמוֹהֲרָא"ש דִּבֵּר
נִגְדָם, כִּי אִם לֹא, לֹא הֵייתִי נִשְׁאָר אֲצֵל מוֹהֲרָא"ש.

כְּשֶׁהִתְקַרְבֵּתִי אֶל רַבְּנוּ ז"ל, הִגַּעְתִּי אֶל מוֹהֲרָא"ש - הִגִּיעוּ אֵלַי הַחֲבָרִים
שְׁלִי, הֵם אָמְרוּ לִי: "דַּע לְךָ שְׁמוֹהֲרָא"ש הוּא לֹא בְּאֵמַת בְּרִסְלָב, ה'זְקֵנִים'
אָמְרוּ שְׁזֵה לֹא דִבֵּר רַבְּנוּ"; הִיָּה לִי מְאֹד קָשָׁה לְשַׁמַּע אֶת זֶה, מֵצַד אֶחָד פְּכָר
זְכִיתִי לְמַצֵּא אֶת הָהָר שֶׁל זָהָב עִם מִבְּצָר הַמְרַגְלִיּוֹת, אַחֲרֵי כָּל כֵּף הַרְבֵּה
חַפּוּשִׁים סוּף סוּף מְצֵאתִי אֶת שְׂאֵהֶבָה נִפְשִׁי, נִפְקָחוּ לִי הָעֵינַיִם, הִתְחַלֵּתִי
לְהַרְגִישׁ אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הִתְחַלֵּתִי לְדַבֵּר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הִתְחַלֵּתִי לְשַׁמוֹחַ
בַּמְצוּוֹת, וְכֵאֵן מֵצַד שְׁנֵי מְדַבְּרִים חֲבָרִי בְּשֵׁם זְקֵנֵי בְּרִסְלָב שְׁזֵה לֹא דִבֵּר רַבְּנוּ.

נִהְיִתָּה לִי בַּמַּחַ מְלַחֶמֶת עוֹלָם. הַמְשַׁכְּתִי לְבוֹא לְשַׁעוּרִים שֶׁל מוֹהֲרָא"ש,
וּמוֹהֲרָא"ש בְּרוּחַ קִדְשׁוֹ רָאָה זֹאת, וְהוּא הִתְחִיל לְדַבֵּר מֵעַנְיָן עוֹוֹן לְשׁוֹן
הָרַע, שֶׁכָּל אֵלוֹ שְׁמַדְבָּרִים נִגְדוּ הַסְּפָרִים וְהַקּוֹנְטְרָסִים הֵם בְּעֲלֵי עֲבָרָה
גְּדוֹלִים, אַחֲרַת הֵם לֹא הָיוּ מְדַבְּרִים; יְהוּדֵי כָּשׁוּר לֹא מְדַבֵּר עַל סְפָרִים
וְקוֹנְטְרָסִים שְׁמַגְלִים וּמְפָרְסָמִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. חֲכַמֵּינוּ זְכוּרָם
לְבִרְכָה אוֹמְרִים (תַּעֲנִית ז'): "כָּל אָדָם שֵׁיִשׁ לוֹ עֲזוֹת פָּנִים מִתָּר לְשִׁנְאוֹתוֹ, מִתָּר
לְקָרוֹתוֹ רָשָׁע", וְזֶה סִימָן שֶׁהוּא נוֹאֵף; לֹא מְשַׁנֵּה מִי הוּא הָאָדָם הַזֶּה, מִי
שֶׁמְבַזֶּה יְהוּדִים כְּשָׂרִים, הוּא מְבַזֶּה סְפָרִים וְקוֹנְטְרָסִים שְׁמַגְלִים וּמְפָרְסָמִים
אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא - יְהִיָּה מִי שִׁיְהִיָּה, הוּא שְׁלִיחַ מֵהַשָּׁטָן.

אִתָּה כּוֹתֵב שְׂאֵתָה מַחִיָּה אֶת עֲצֻמָּךְ עִם הַשַּׁעוּרִים וְהַמַּכְתָּבִים; זֶה הַכֵּל
רַק בְּזִכּוֹת מוֹהֲרָא"ש זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ. אֲנִי כְּלוּם, מֵה שְׂאֲנִי אוֹמֵר - זֶה

ממוהרא"ש, ורק בזכות שמוהרא"ש היה מדבר כל כך הרבה בשעורים, לגלות את פרצופם של כל אלו שמדברים נגד הספרים והקונטרסים שמגלים מציאות השם, רק בזכות זה היה לי את הכח להשאיר כאן, ואני מבקש מהשם יתברך שאף פעם לא אעזב את המקום הקדוש הזה, שתמיד אזכור מה הצדיק נותן לי.

מה שאתה כותב שגם מפריע לך למה רבנו דבר וכו'; תחזור בתשובה, כף לא יהיה לך את החצפה לשאל קשיות על צדיקים. רבנו אומר (לקויטי מוהר"ן חלק א', סימן לו): "דוזה הוא כלל גדול, שאי אפשר לשום אדם להשיג ולתפס בדבורו של הצדיק, אם לא שתקן תחלה אות ברית קדש כראוי, ואזי יכול להבין ולתפס דבורו של הצדיק". כי הזוהר אומר "סלוקא דיסודא עד אבא ואמא", כשאדם פוגם ביסוד - הפגם מגיע עד המוח, "שהם בחינת חכמה ובינה, שהם י"ה, שהם מחין, נמצא כשתקן אות ברית קדש כראוי אזי המחין שלו בשלמות, ויכול להבין דבורו של הצדיק כפי התקון של כל אחד, כף הוא השגתו". כמה שאדם מתקן וחוזר בתשובה - רק כף אפשר שיהיה לו השגה בצדיק.

אם אתה כותב בחצפה למה רבנו דבר כף וכו' - יש לזה תשובה אחת: לך תבכה אל השם יתברך, תתקן לפחות פגם אחד, עברה אחת, כל שפן כשאנחנו שקועים עד למעלה מהאזנים בעברות.

...



האם אני יכול לסמוך על ההרגשה שלי, כדי לדעת מה לעשות?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני רוצה לשאל על הענין שהרבה פעמים בשיש לי ספקות מה לעשות, יש לי אז הרגשה שהשם יתברך רוצה שאעשה כף וכך, האם אפשר לסמוך על זה.

מוהרא"ש נתן סימן שמתי ששם הוי"ה מאיר מול העינים בקביעות, המחשבות של

הָאָדָם בְּאֵמֶת מְגִיעוֹת מֵהֶשֶׁם יִתְבָּרֵךְ, אִזְ אֲנִי רוֹצֵה לְשָׁאֵל לְעַת עֵתָה כְּשֶׁאֲנִי עֹדֵין מְאֹד רְחוּק מִזֶּה, אִיךְ אֲנִי יְכוּל לְדַעַת הֵאָם זֶה אֶבֶן רְצוֹן הַשֵּׁם אוֹ לֹא?

יִישֵׁר פֶּחַ

תְּשׁוּבָה :

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרִשְׁת כִּי תִשָּׂא, י"ד אָדָר א', פּוּרִים קָטָן, שְׁנַת ה'תשפ"ב

לְכָבוֹד ... נְרוֹ יֵאִיר

קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַתְּשׁוּבָה הַיָּא, מוֹהֲרָא"ש אוֹמֵר שֶׁעַל יְדֵי הַתְּבוּדָדוֹת יוֹדְעִים מֵהַ לְעֵשׂוֹת. הַתְּבוּדָדוֹת הַיָּא, לְשׁוֹחֵחַ עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּשׁוֹפָה הָאִישִׁית, כְּפִי שְׂמִדְבָּרִים אֶל חֵבֶר טוֹב.

הַתְּבוּדָדוֹת נוֹתְנֵת לְאָדָם בְּהִירוֹת וּמְרָאָה לוֹ מֵהַ שֶׁעָלָיו לְעֵשׂוֹת. בְּכָל פַּעַם שֶׁיֵּשׁ סִפְקָ, לֹא יוֹדְעִים 'כֵּן' אוֹ 'לֹא', 'לְלַכֵּת' אוֹ 'לֹא לְלַכֵּת', 'לְעֵשׂוֹת' אוֹ 'לֹא לְעֵשׂוֹת' - מִבְּקָשִׁים מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מְשִׁיחִים אֶת הַלֵּב, מְשׁוֹחֵחִים עַל כָּל הַפְּרָטִים וְאַחַר כֵּן מְקַבְּלִים רְמִזִּים מִן הַשָּׁמַיִם אִיךְ לְהַתְּנַהֵג.

כְּמוֹכֵן שְׁזֶה צָרִיךְ בְּכַפּוּף לְשַׁלְּחַן עֲרוּף; כְּלוֹמֵר, רַק אִם זֶה כְּהִלְכָה. חֵס וְשְׁלוֹם לוֹמֵר שֶׁקִּבְּלוּ רְמִזֵּי לְעֵשׂוֹת עֲבֵרוֹת, חֵס וְחִלְלִיָּה לוֹמֵר 'עֲשִׂיתִי הַתְּבוּדָדוֹת וּכְרוּר לִי שֶׁאֲנִי צָרִיךְ לְעֵשׂוֹת דְּבָרִים נֶגֶד הַתּוֹרָה'; מְדַבֵּר רַק עַל דְּבָרִים שְׂמֵתֵר לְעֵשׂוֹת, מְשִׁיחִים אֶת הַלֵּב, מִבְּקָשִׁים מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וּמְקַבְּלִים תְּשׁוּבוֹת מֵהַ שְׂצָרִיכִים לְעֵשׂוֹת.

זוֹהִי גַם הַדְּרָךְ אִיךְ זוֹכִים לְרְאוֹת תְּמִיד אֶת שֵׁם הוֹי"ה בְּרוּף הוּא; כְּמָה שְׂמִדְבָּרִים יוֹתֵר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ - הַמַּחַ מִתְּבַהֵר וּמְזַדְּכֵךְ, מִתְּחִילִים לְהַרְגִּישׁ אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא, עַד שֶׁזוֹכִים לְדַרְגָּה שֶׁל צְדִיקִים גְּדוֹלִים, לְרְאוֹת אֶת שֵׁם הַשֵּׁם לְפָנֵי הָעֵינַיִם.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֵנְיָנִים.

...



האם רבנו גדול יותר מרבי שמעון בר יוחאי?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

שמעתי ספור על צדיק מסים שהיה נוסע בכל שנה למירון על ראש השנה, ואחד מתלמידיו שאל אותו אם מתר לנסע לאומן, ענה לו הצדיק, "אני יכול לומר לך רק דבר אחד, לך דרך הקבר של רבי שמעון בר יוחאי, ותאמר לי אם אתה יכול למצא מליץ ישר טוב יותר ממנו", כלומר אי אפשר לומר שרבנו ז"ל יותר גדול מרבי שמעון בר יוחאי, והיהודי כבר הבין מה שעליו לעשות, והוא לא נסע לאומן.

אני רוצה לדעת מה דעתו של ראש הישיבה על הספור הזה.

ישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת ויקהל, י"ט אדר א', שנת ה'תשפ"ב

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

מה אני אומר על הספור הזה? אני לא יודע מה אתה רוצה; מי מדבר על גדול יותר קטן יותר? אתה טועה, לא מדברים כאן מי גדול יותר, מדברים כאן מצדיק שהבטיח שמי שיבוא על קברו - הוא יתקן אותו. מאז בריאת העולם עוד לא היה צדיק שיבטיח עם שני עדים מה שרבנו הבטיח (סימן מוה"ר, סימן רכה) שמי שיבוא על ציונו ויאמר תקון הכללי, את עשרת המצוות התהלים [פרק - טז, לב, מא, מב, נט, עז, צ, קה, קלז, קנ] ויתן פרוטה לצדקה לזכותו, אפלו אם עשה את העברות הכי חמורות: "אניח עצמי לארץ ולרחב, ובודאי יושיע לזה האדם", ואמר "שבהפאות יוציא אותו מהגיהנום".

גדול יותר, קטן יותר - אתה מצחיק אותי; אנחנו מוחות קטנים, אנשים קטנים שפמונו - רחוקים מאד מהדברים האלו, אנחנו לא יודעים כלום על גדלותם של צדיקים. אוי ואבוי לאלו שדוחפים את האף בדברים האלו, מצחיק לשמוע איך אנשים שפגמו בברית - מודדים צדיקים; הצדיק הזה

גְּדוֹל עַד הַתְּקָרָה, הַשְּׁנֵי גְדוֹל עַד הַשָּׁמַיִם; אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה, שֶׁהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יִמְחַל לָנוּ.

אֲנַחְנוּ נוֹסְעִים אֶל רַבְּנוּ לְאוּמָן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סי' מוה"ר"ן, סימן תה): "הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ גְּדוֹל, וְהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ יוֹדֵעַ שְׂאִין הַדְּבָר הַזֶּה בִּירֵשָׁה מֵאַבוֹתַי, רַק הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ נָתַן לִי זֹאת בְּמִתְנָה - שְׂאִנִּי יוֹדֵעַ מֵהוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה. לֹא מִבְּעֵינֵי אַתֶּם כְּלַכֶּם בְּיִדְאֵי תְלוּיִין בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי, אֲלֵא אֶפִּילוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ תְלוּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי".

עוֹד אָמַר רַבְּנוּ (ש"ס, סימן תג): "הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי עוֹלָה עַל הַכֹּל. וְהִיא כְּלֵא אֲצִלִּי, מֵאַחַר שֶׁהַמְּקַרְבִּים שְׁלִי מֵאַמִּינִים לִי, וְלָמָּה לֹא יִזְהָרוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְּקַרְבִּים אֵלַי, שְׂיִהְיוּ כְּלָם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אִישׁ לֹא יַעֲדֵר; כִּי כָּל עֲנִין שְׁלִי הוּא רַק רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהַזְהִיר לַעֲשׂוֹת כְּרוּז, שְׁכַל מִי שֶׁסָּר אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ וּמִקְרַב אֵלָיו יִהְיֶה עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲצִלוּ, לֹא יַחֲסֵר אִישׁ, וּמִי שְׂזוֹכָה לְהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה רָאוּי לוֹ לְשִׂמְחָה מֵאֵד מֵאֵד".

אִם הִיא מְצַפָּה לָךְ מִשְׁפָּט הֵייתָ הוֹלֵךְ לַחֲפֵשׁ עוֹרֶךְ דִּין, אוֹ שְׂהִייתָ עוֹשֶׂה אֶת הַבְּדִיחָה הַזֹּאת וְנוֹסֵעַ קֹדֶם לְמִירוֹן וְכוּ' ? אִם אַתָּה לֹא עָלִינוּ וְלֹא עָלִיכֶם לֹא בְּרִיא וְאַתָּה צְרִיךְ לְלַכֵּת לַחֲפֵשׁ רוּפָא גְדוֹל - גַּם הֵייתָ אוֹמֵר אֶת הַלִּיצְנוֹת הַזֹּאת, אוֹ שְׂהִייתָ הוֹלֵךְ לְרוּפָא גְדוֹל, וְלַעֲוֹרֶךְ הַדִּין הַגְּדוֹל ! ?

רֹאשׁ הַשָּׁנָה הוּא יוֹם הַדִּין הַגְּדוֹל; אֲזַי דְּנִים "מִי יִחְיֶה וּמִי יָמוּת, מִי בָּאֵשׁ וּמִי בַּמַּיִם", כָּל הַטְּרַגְדִּיּוֹת הַנּוֹרְאוֹת שֶׁשׁוּמְעִים כָּל הַשָּׁנָה הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵנוּ - הַכֹּל נִכְתָּב בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה. בְּכָל יוֹם נִפְטָרִים אֲנָשִׁים צְעִירִים, גְּבָרִים וְנָשִׁים, יְלָדִים צְעִירִים נִשְׂאָרִים בְּלֵי הוֹרִים ה' יִרְחָם, כָּל בְּתֵי הַחוֹלִים מְלֵאִים לֹא עָלִינוּ עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל; כָּאֵן יֵשׁ צְדִיק שֶׁהִבְטִיחַ שֶׁבְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הוּא יִכּוֹל לַעֲזוֹר לְכָל אֶחָד, הוּא יִכּוֹל לְתַקֵּן אֶת כְּלָם; תִּרְאֶה מֵה רַבִּי נָתַן כּוֹתֵב - מֵה רַבְּנוּ אָמַר לוֹ (סי' מוה"ר"ן, סימן תז): "אָמַר, שְׂיִכּוֹלִין אֲזַ אֲנָשִׁים לְקַבֵּל תְּקוּנִים מֵה שְׂבָכָל הַשָּׁנָה לֹא הִיא בְּאִפְשָׁר שְׂיִהְיֶה לָהֶם תְּקוּן בְּשׁוּם אִפְּן, אִף עַל פִּי כֵּן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יִכּוֹלִין אֶפִּילוּ הֵם לְקַבֵּל תְּקוּן. אִף עַל פִּי שְׂבָכָל הַשָּׁנָה אֶפִּילוּ הוּא בְּעֲצָמוֹ זְכוּרָנוּ לְבִרְכָה לֹא הִיא יִכּוֹל לְתַקְּנָם, אֲבָל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה גַּם הֵם

יכולים לקבל תקונים. כי אמר שהוא עושה בראש השנה ענינים ותקונים מה שבכל השנה גם הוא אינו יכול לעשות, אפלו אנשים שרפנו לא יכול לעזור להם בכל השנה, אבל בראש השנה - הוא יכול לתקן את כלם; נו מה השאלה בכלל? אדם עם קצת שכל רץ לאומן.

יעזר השם ותברך שנזכה להיות באומן על ראש השנה עם כל עם ישראל.

...



למה יש אצלי כזה מתח ביום השמח של פורים?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

רציתי לשאול לגבי פורים, יש לי בלי עין הרע חמשה ילדים קטנים ומאד קשה לי עם ההתרוצצות בפורים מסבתא אחת לשניה, אני חושב שפורים היה אמור להיות יום כל כך שמח, שאפשר להיות במקום אחד, לעשות סעודה שמחה, ולרקוד ולשמח על כל הנסים שהקדוש ברוך הוא עשה אתנו ועדין עושה אתנו, אבל למעשה זה בשבילי יום עמוס ולחויץ שצריכים להתרוצץ לכל הסבים והסבתות, ובכל בית צריכים עוד פעם להוריד את המעילים כדי שכולם יראו איזה יפי הילדים התחפשו, והילדים בעצמם מסתדרים לגמרי, וכך לא נשאר מידי הרבה פח ומח לשמח.

חוג מזה יש לי חשק גדול להגיע בפורים להיכל הקדש לרקוד ולשמח עם אנשי שלומנו, אני משתדל מאד לא לשתות הרבה יין כל היום כדי שאוכל לעזור לאשתי ועוד אוכל להגיע לבית הכנסת, אבל אחרי יום כל כך קשה אני עוד צריך לחזור הביתה לעזור לאשתי להשכיב את הילדים לישן ואחר כך אני נופל מתש למטה ובשופן פורים אני כל כך מתחרט למה לא הגעתי לבית הכנסת. בכל שנה בשראש הישיבה מספר את הספור של "צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני", איך היהודי נושע ברקודים עם אנשי שלומנו אצל רבי מאיר מטעפליק ז"ל, זה שוב מציק לי כל כך שלא הספקתי להיות בפורים עם אנשי שלומנו.

השאלה שלי בקצרה היא שני דברים: ראשית שזה יום כל כך קשה, ושנית שאני

לא מגיע לבית הכנסת. אולי ראש הישיבה יכול לכתב חזוק או עצות על זה? השם יתברך יתן פח לראש הישיבה להמשיך בעבודת הקדש.

יישר פנ

תשובה :

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת ויקהל, י"ט אדר א', שנת ה'תשפ"ב

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

הכל תלוי איך מסתכלים על זה; אם מבינים מה זה הורים, מיקרים אותם - בכלל לא קשה ללכת אליהם; אדרבה, שמחים כשמגיע חג וכדומה, מצפים להזדמנות ללכת לסבא, לסבתא - להחיות אותם ולהתברך מהם. אצל האנשים שיודעים את החשיבות של הורים - זה השמחה הכי גדולה, שיכולים ללכת בפורים להיות עם המשפחה; בכלל לא קשה להלביש ולהוריד את המעילים, להראות לכל סבא וסבתא את התחפשות, זה שמחה ואשר.

לא כלם זוכים לאפשרות ללכת אל ההורים, הרבה משפחות היו רוצות ללכת בפורים לסבים וסבתות אבל לצערנו אין להם; אם יש להם סבתות וסבים שאתה יכול ללכת עם ילדיך - תלך בשמחה עצומה. זו גם מצוה גדולה, להחיות הורים; זה מהמצוות הכי גדולות בתורה.

תבקש מהשם יתברך שתזכה לפורים שמת, שתוכל לנצל את היום בדברים טובים ולקיים את מצוות השמחה. פורים הוא יום מאד גדול, מגיעים לבחינה של (מגלה ט:): "עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי", מגיעים להפכה שהכל זה הקדוש ברוך הוא, הן כשעוברים על האדם נסיונות קשים ומרים, בבחינת "ארור המן", והן כשהכל הולך טוב, בבחינת "ברוך מרדכי"; הכל זה הקדוש ברוך הוא, מגיעים לדרגה הכי גבוהה, לא רוצים כלום - רק את הקדוש ברוך הוא.

כשאדם מבטל את עצמו אל השם יתברך, הוא לא רוצה כלום; הוא יודע בתוכו 'אני כלום', הוא צריך רק את הקדוש ברוך הוא - האדם הזה

שֶׁמַח אִיפֹה שֶׁהוּא נִמְצָא. אֶפְשֶׁר לְצַעֵק (תהלים כה, יז) : "צָרוֹת לְכִבֵּי הַרְחִיבוּ, מִמְצִיקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי", - בְּכֹל מְקוֹם שֶׁרַק נִמְצָאִים, לֹא צָרִיכִים לְהִיּוֹת דּוֹקָא בֵּין אֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמֵינוּ כְּדֵי שְׁיֻכְלוּ לְהַשִּׁיחַ אֶת הַלֵּב הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ ; רַבֵּנוּ נוֹתֵן לָנוּ כְּזֶה שֶׁכֵּל, שֶׁאָדָם מֵתַחִיל לְהַרְגִישׁ אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכֹל מְקוֹם, הוּא מֵתַעַנֵּג עִם אִמוּנָה אִיפֹה שֶׁהוּא רַק נִמְצָא.

בְּיָדָאֵי שְׁנָעִים לְהִיּוֹת עִם אֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּיוֹם כֹּה קְדוֹשׁ, רוֹקְדִים בְּיַחַד, שְׂמִיחִים בְּיַחַד, בּוֹכִים בְּיַחַד, מוֹדִים בְּיַחַד וְכוּ' וְכוּ' ; אֲבָל זֶה אַחֲרֵי שֶׁהָיוּ עִם הַמְּשַׁפְּחָה, אַחֲרֵי שֶׁהָיוּ אֶצֶל הַהוֹרִים, הוֹרִים הֵם רֵאשׁוּנִים ; לְלַכֵּת אֶל הוֹרִים, לְהַחֲיוֹת אֶת נַפְשָׁם - זֶה הַדְּבָר הַכִּי גְבוּהָ. הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנָנִים.

...



איש אמונות

אל תשבר מדברי המוסר

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יום ה' פְּרַשַׁת תְּצַוֶּה, ט' אָדָר א', שְׁנַת ה'תשפ"ב

לְכַבֹּד ... גְרוּ יְאִיר

קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָנִי רוֹאֶה מִמְּכַתְּבְּךָ שְׂאֵתָה שְׂבוּר מְאֹד; לֹא קִבַּלְתָּ נְכוֹן אֶת הַמְּלִים שְׁלִי.
מְאֹד אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, אֵל תִּזְלֹזַל בְּעֵצְמְךָ; אֵתָה בֶּן יָקָר, אָנִי מְאֹד אוֹהֵב
אוֹתְךָ. זֶה שְׂאֵנִי אוֹמֵר לְךָ אֵיךְ לְהִתְנַהֵג וְכו', כִּן אָנִי עוֹשֶׂה עִם הַיְלָדִים שְׁלִי;
לִיְלָדֵי אָנִי אוֹמֵר, אָנִי נוֹתֵן לָהֶם מוֹסֵר - רַק כִּי אָנִי אוֹהֵב אוֹתָם.

לְפִי הִתְנַהֵגוּתְךָ אֵתָה תִּמְצָא שְׂדוּף טוֹב; אֵתָה מִתְנַהֵג בְּיִרְאַת שָׁמַיִם,
אֵתָה מִתְנַהֵג עִם מִדּוֹת טוֹבוֹת, תָּמִיד יֵשׁ לְךָ חֵיוֹן; אָנִי רוֹאֶה עֵתִיד יָפֶה
עֲבוּרְךָ.

אֵל תִּכְעַס עַל מֶה שְׂאֵמַרְתִּי לְךָ לְגַבִּי הַבְּחוּרִים וְכו'; אָנִי רַק רוֹצֶה
שִׁיְהִיָּה לְךָ טוֹב, אִם אֵתָה חֶכֶם מִמֶּנִּי, אֵתָה מְבִין טוֹב יוֹתֵר - שִׁהְשֵׁם יִתְבָּרַךְ
יַעֲזֹר לְךָ, אֲבָל אִם תְּצִיֵת - אֵתָה תִּמְצָא בְּקִרְוֹב אֶת הַשְּׂדוּף שְׁלֶךָ, יְהִיָּה לְךָ
חַיִּים מְתוֹקִים; הַבְּחִירָה בְּיַדְיָךְ.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שִׁתְּצַלִּיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...



צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מֵהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ לְזִכּוֹת לְהִשְׁאֵר אֶצְל רַבְּנוּ

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרְךָ - עָרַב שַׁבַּת קִדְשׁ פְּרִשְׁת תְּצַוֶּה, 'י אָדָר א', שְׁנַת ה'תשפ"ב

לְכַבּוֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר, בְּרִסְלָב לִיבְעֶרְטִי

קִבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲתָה שׁוֹאֵל אוֹתִי לָמָּה הוּא הוֹצִיא אֶת הַיְלָדִים? תִּשְׁאַל אוֹתָם; הֵם לֹא

אָמְרוּ שֶׁהֵם מוֹצִיאִים, הֵם נִעְלְמוּ מִהֲרַגַע לְהֲרַגַע; אֲנִי מְאֹד מְרַחֵם עֲלֵיהֶם.

בְּסֶדֶךְ הַפֶּל פְּתַחְתִּי לוֹ אֶת הַדֵּלֶת כְּשֶׁהוּא עֹבֵר לְגוֹר כָּאֵן מִיְּבִנְאֵל, אֶצְלִי

אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ מְאֹד חֲשׂוּבִים. פְּגַשְׁתִּי אוֹתוֹ לִפְנֵי כַּמָּה שָׁנִים, הוּא אוֹמֵר לִי

שֶׁהוּא עֹבֵר לְגוֹר בְּאֲמֵרִיקָה, אֲנִי מְשׁוּחַח אֹתוֹ, אֲנִי מְסַפֵּר לוֹ שֶׁיֵּשׁ לָנוּ

מוֹסְדוֹת שְׂמִתְנַהֲלִים כְּפִי שֶׁרַבְּנוּ רָצָה, כְּפִי שְׂמִוְהָרָא"ש רָצָה; אֲמַרְתִּי לוֹ:

"אֶצְלָנוּ יֵשׁ לָךְ דֵּלֶת פְּתוּחָה", וּמִהֲרַגַע לְהֲרַגַע הֵם נִעְלְמוּ.

צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מֵהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ לְזִכּוֹת לְהִשְׁאֵר אֶצְל רַבְּנוּ בְּעוֹלָם

הַזֶּה - כִּי נוֹכַח לְהִיּוֹת אֶצְל רַבְּנוּ בְּעוֹלָם הַבַּיִת; כְּפִי שְׁחִיִּים כָּאֵן - כִּי זֶה שֵׁם.

אֲנָשִׁים חוֹשְׁבִים שֶׁלְמַעַלָּה בְּשָׂמִים הוּא עוֹלָם הָאֱמֶת, שֵׁם כָּל אֶחָד נִמְצָא

אֶצְל הַצַּדִּיק; רַבְּנוּ אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צַדִּיק, סִימָן עֵד): "הַמְקַרְבִּים שֵׁשׁ לְצַדִּיק

בְּחַיָּו, הֵם יִהְיוּ מְקַרְבִּים בְּמוֹתָם [בְּמוֹתוֹ]", מִי שֶׁמְקַרֵּב לְצַדִּיק בְּעוֹלָם הַזֶּה -

הוּא מְקַרֵּב לְצַדִּיק בְּעוֹלָם הַבַּיִת.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...



תְּמִיד אֶזְכּוֹר שְׁעַמְדַתְּ לִימִינִי בְּכֹז מְסִירוֹת וְעֶזְרַתְּ לָנוּ

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרְךָ - עָרַב שַׁבַּת קִדְשׁ פְּרִשְׁת תְּצַוֶּה, 'י אָדָר א', שְׁנַת ה'תשפ"ב

מִזֵּל טוֹב ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר

תְּמִיד אֶזְכּוֹר כְּשֶׁהֵינּוּ דְחוּקִים, לֹא יִכְלָנוּ לַעֲשׂוֹת שׁוּם תְּזוּזָה עִם

הַיְשִׁיבָה, הַתְּלַמוֹד תּוֹרָה, בֵּית הַסֵּפֶר, וְאֲתָה עֹמְדַתְּ לִימִינִי בְּכֹז מְסִירוֹת

וְעֶזְרַתְּ לָנוּ.

יעזר השם יתברך שתראה נחת אצל הילדים והנכדים שלך ותוכל להמשיך לעשות טובות ליהודים.

...



צריכים ללכת קצת אל ההורים

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת תצוה, י' אדר א', שנת ה'תשפ"ב מרת ... תחי', ברסלב ליבערטי קבלתי את המכתב.

אני מאד שמח לשמע שאתם נהנים בקריה.

לגבי ההורים שלךם וכו'; אני מבין שלךם טוב ונעים יותר להשאיר בפית, אבל בכל זאת, אם ההורים מתקשרים אליכם, הם רוצים שתבואו וכו' - כדאי ללכת; אפשר לחלק את זה, להיות קצת בפית וקצת אצלם. השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...



אל תאבד עשתונות, יהיה מה שיהיה

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת כי תשא, י"ב אדר א', שנת ה'תשפ"ב לכבוד ... גרו יאיר קבלתי את מכתבך.

אל תאבד עשתונות, לך אתה לרופא, נראה שהמח שלךם מאד מתמש; יש רפואות לדברים האלה. דבר אחד אבקש ממך, אל תאבד עשתונות! יהיה מה שיהיה. השם ירחם עליך.

...



עם מדות טובות והקשבה למורות, תצליחו

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת כי תשא, י"ב אדר א', שנת ה'תשפ"ב

... תחזי, תלמידת בית פיגא קרית ברסלב

קבלתי את המכתב.

אני מאד שמח לשמע שאתם אוהבים את בית הספר, אתם אוהבים את המורות ואתם מקשיבים לכל מה שלומדים.

אם תמשיכו להתנהג עם המדות הטובות שלכם ולהקשיב למורות - תצליחו מאד יפה.

על השאלה שלכם אם מתר לשחק וכו'; בשבת לא משחקים בשלג, עלולים לבוא לידי חלול שבת.

על השאלה לגבי מכנסים וכו'; אל תלבשו מכנסים, מכנסים זה בשביל בנים, בנות לובשות שמלות; מכנסים הם פריצות לבנות.

על השאלה וכו'; תלבשו את הבגד שאמא שלכם אומרת ללבש.

מה שאתם צריכים תבקשו מהשם יתברך בשפה שלכם.

...



אני לא רוצה שיהיו הצקות בבית פיגא

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת כי תשא, י"ב אדר א', שנת ה'תשפ"ב

... תחזי, תלמידת בית פיגא קרית ברסלב

קבלתי את המכתב.

אני מאד שמח בכל פעם שאתם כותבים לי מכתב.

תאמרו כל יום קצת תהלים ותעזרו לאמא שלכם.

אם מצייקים לכם בבית הספר תגידו למורות; אני לא רוצה שיהיו

הצקות בבית פיגא.

...



לשמור שלא ילך שם מכות

בעזרת ה' יתברך - א' פרשת כי תשא, י"ג אדר א', שנת ה'תשפ"ב

לכבוד יקירי ... גרו יאיר

מאד אבקש ממך, אם לקחת על עצמך להיות אחראי על הפנימיה - אתה צריך לשמור שלא ילך שם מכות.

ביום ששי לפנות בקר בחור הכה בחור אחר, הוא העיר אותו בארבע לפנות בקר שייסדר את החדר. כזאת עוד לא שמעתי! מי שאל אותך? מי מנה אותו לומר דעות מה, מתי ואיך? ! ואפלו אם הוא ממנה, מה זה להעיר בחור?! זאת לא הפעם הראשונה שבחורים באים להתלונן עליו. הוא נתן לו כאלה מכות, עד שלקחו אותו לבית החולים, מהצלה הגיעו להעיר אותי; אל תשאל מה הגיה לי.

מאד אבקש ממך, אם בחור מרים ידיים - תפטר ממנו כמה שיותר מהר. אחד שמכה - הוא ש"ד, מזיק; יהודי לא מכה, יהודי מרחם.

חכמינו הקדושים אומרים (במכות עט). סימני ישראל: "רחמנים, ביישנים, וגומלי חסדים"; וכך נפסק בשלחן ערוך (אבן העזר סימן ב, סעיף ב), כשמחפשים שדוף, רוצים לדעת עם מי להשתדף, אם אחד נותן מכות - צריכים לשמור מרחק ממנו, זה סימן שבדמו מערב דם של גוים, משפחה שאין בה מריבות - היא מיחסת.

אני מקווה שתזהר שלא יהיו אצלנו דברים כאלה.

...



אם לא שומרים על ההלכות מתים בגיל צעיר

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת כי תשא, י"ג אדר א', שנת ה'תשפ"ב

לכבוד ... שייחיו

קבלתי את המכתב.

שאלה אחת יש לי אליכם, אתם רוצים לחיות או למות? אם לא שומרים על ההלכות מתים בגיל צעיר.

חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים מְסַפְּרִים (שְׁבַת יג.) אֲלֵיהוּ הַנְּבִיא סֵפֶר: "מַעֲשֵׂה
 בְּתַלְמִיד אֶחָד שֶׁשָּׁנָה הִרְבֵּה וְקָרָא הִרְבֵּה וְשָׁמַשׁ תַּלְמִידֵי חַכְמֵים הִרְבֵּה, וּמַת
 בְּחֻצֵי יָמָיו", אֲשֶׁתּוֹ לֹא יָכְלָה לְסַבּוֹל אֶת זֶה, הִיא הִתְחִילָה לְרוֹץ בְּכָל בֵּיתִי
 הַכְּנֻסִיּוֹת וְהִישִׁיבוֹת וְשָׁאַלָה: אֵיךְ יָכוֹל לֵהִיּוֹת שֶׁבַעֲלֵי מֵת בְּגִיל צָעִיר, הֲרֵי
 כָּתוּב בַּתּוֹרָה (דְּבָרִים ל, ט): 'כִּי הוּא חַיִּיךָ וְאַנְךָ יָמֶיךָ, מִי שְׁלוּמְד תּוֹרָה יִחְיֶה
 חַיִּים אַרְבָּעִים, בַּעֲלֵי לְמַד הִרְבֵּה תּוֹרָה - חוּמָשׁ, מְשָׁנִיּוֹת וּגְמָרָא, לָמָּה הוּא
 נִפְטָר בְּגִיל כָּל כֶּף צָעִיר?! "וְלֹא הָיָה אָדָם מְחַזְּרָה דְּבַר", לְאַף אֶחָד לֹא הָיָה
 מֵה לְעֲנוֹת לָהּ, עַד שֶׁפַּעַם אַחַת הִתְאַכְסְנָתִי אֶצֶל הָאִשָּׁה הַזֹּאת, וְשָׁאַלְתִּי
 אוֹתָהּ: "שְׁמַרְתֶּם טְהֵרַת הַמְשַׁפָּחָה? שְׁמַרְתֶּם עַל הַרְחָקוֹת?" וְהִיא עָנָתָה:
 "עַל הַרְחָקוֹת לֹא שְׁמַרְנוּ"; אָמַר לָהּ אֲלֵיהוּ הַנְּבִיא: "בְּרוּךְ הַמְּקוֹם שֶׁהֲרִגוּ",
 כִּי כָּתוּב בַּתּוֹרָה (וַיִּקְרָא יח, ט): "וְאֵל אִשָּׁה בְּנִדַת טְמֵאָתָה לֹא תִקְרָב".

...



בְּזִכּוֹת זֶה שֶׁהוֹרְדָתֶם אֶת הַשַּׁעַר, תִּזְכּוּ לְכָל הַפְּרָכוֹת

בְּעֲזֵרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרֻשֶׁת כִּי תִשָּׂא, י"ג אָדָר א', שְׁנַת ה'תשפ"ב
 מֵרַת ... תַּחֲוִי

אֲנִי שָׂמַח מְאֹד לְשִׁמְעַת אֶת הַחֲדָשׁוֹת הַטּוֹבוֹת שֶׁהִתְחַזְּקְתֶּם בְּכָל
 כּוּחוֹתֵיכֶם וְהוֹרְדָתֶם אֶת שַׁעַר הָרֹאשׁ.

אֲנִי מֵאֲחַל לָכֶם, שֶׁבְּזִכּוֹת הַמְּסִירוֹת נִפְשׁ הַזֹּאת תִּזְכּוּ לְכָל הַפְּרָכוֹת;
 שֶׁהַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה תִּשָּׁרָה בֵּינֵיכֶם, שְׂאֵת וּבַעֲלֶיךָ תִּזְכּוּ לִילָדִים צְדִיקִים.

הַחֲחִייתֶם אֶת נַפְשֵׁי מְאֹד.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...



כַּעַת שְׁאַבְדֶּתְ אֶת חֲבֵרְךָ הַקָּרוֹב, תִּתְחַזֵּק בְּאִמוּנָה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרַשְׁת כִּי תִשָּׂא, י"ג אָדָר א', שְׁנַת ה'תשפ"ב
יְקִירִי ... גֵּרוּ יְאִיר

כַּעַת שְׁאַבְדֶּתְ אֶת חֲבֵרְךָ הַקָּרוֹב, אַתָּה כָּל כֶּף מְזַעְזַע, אַתָּה לֹא מְסַגֵּל
לְהִתְאוּשֵׁשׁ - אֵל תֵּאבֹד אֶת הָאִמוּנָה שֶׁלְּךָ חֵס וְשָׁלוֹם.

אֵל תִּשָּׂא לְקַשְׁיוֹת; יְהוּדֵי לֹא שׂוֹאֵל קַשְׁיוֹת, מוֹהֲרָא"ש אוֹמֵר, הַגּוֹיִם
תְּמִיד שׂוֹאֵלִים קַשְׁיוֹת, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב (תהלים עט, י): "לָמָּה? יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם";
יְהוּדֵי מִתְחַזְּקִים בְּאִמוּנָה בְּהִשָּׂם יִתְבָּרֵךְ.

תִּתְכַוֵּן בְּתוֹרָה וּבִתְפִלָּה, רַק אֶת זֶה לּוֹקְחִים אֶתְּנוּ. תִּרְאֶה בְּעֵינֶיךָ, מַה
יֵשׁ עֵכָשׁוּ לְחֵבֶר שֶׁלְּךָ? מַה הוּא לִקַּח אֶתוֹ? רַק מְצוּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים;
הַתְּפִלִּין שֶׁלוֹ, הַצִּיצִית שֶׁלוֹ, הַשְּׂמִירַת שַׁבָּת, וְהַחֶסֶד שֶׁלוֹ.

... תִּשָּׂא שְׂמִיחַ וְתִלְמַד אֶת הַשְּׂעוּרִים שֶׁלְּךָ; תִּלְמַד ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיאוֹת,
אִם אַתָּה רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת אִיזוֹ טוֹבָה לְנִשְׁמַת חֲבֵרְךָ - תִּזְכֹּר אֶת שְׂמוֹ בְּלִמּוּד
הַמְּשֻׁנָּיִת, זֶה הַדְּבָר הַכִּי גָדוֹל לְנִשְׁמָה, "מְשֻׁנָּה" אוֹתִיּוֹת "נִשְׁמָה".
רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שֶׁלְּךָ.

...



אָבָא יְקָר, תִּרְפָּא אוֹתִי

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרַשְׁת כִּי תִשָּׂא, י"ג אָדָר א', שְׁנַת ה'תשפ"ב
... תַּחֲנִי, תִּלְמִידַת בֵּית פִּיגָא

קַבְּלֵתִי אֶת הַמְּכַתָּב.

הִנֵּה לָכֶם תְּפִלָּה לְבַקֵּשׁ כָּל יוֹם:

"רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אָנִי מוֹדֶה לְךָ עַל חַיִּי, אֵינִי לִי מְסַפֵּיק מְלִים לְהוֹדוֹת
לְךָ. אַתָּה עוֹשֶׂה אִתִּי רַק טוֹב, אָנִי מְאַמְנֶה וְיוֹדַעַת שְׁכָל מַה שֶׁקוֹרָה אִתִּי זֶה
רַק לְטוֹבָתִי, אִפְלוּ שְׂזָה נִרְאָה רַע - אָנִי עֲדִין יוֹדַעַת שֶׁהַכֹּל לְטוֹבָתִי, לְמַעַן
הַנְּצָחִיּוֹת שֶׁלִּי.

אָבֵל אָבָא יָקָר, אַתָּה נִתַּתְּ לָנוּ אֶת הַמְצָוָה לְהִתְפַּלֵּל וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ; כְּשֵׁשׁ לָנוּ קִשֵׁי אַתָּה רוֹצֵה שְׂנֵבֶקֶשׁ מִמֶּךָ, שְׂנֵפֶצִיר בְּךָ - שְׂתַקַּח מֵאַתָּנוּ אֶת הַקִּשֵׁי; לְכֵן אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ אָבָא רַחוּם, עֲזֹר לִי, תִרְפָּא אוֹתִי, אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת בְּרִיאָה וּשְׁלָמָה, אֲנִי לֹא רוֹצֵה לְחַיּוֹת עַל תְּרוּפוֹת כָּל הַחַיִּים, אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת בַּת בְּרִיאָה, אִמָּא בְּרִיאָה, אִשָּׁה בְּרִיאָה; תִּרְפָּא אוֹתִי.

אָבָא יָקָר, אָבָא טוֹב, אַתָּה רוֹצֵה רַק אֶת טוֹבֹתִי, תִּרְפָּא אוֹתִי בְּזָכוֹת כָּל הַצְּדִיקִים שְׂמַסְרוּ אֶת נַפְשָׁם לְמַעַנְךָ, בְּזָכוֹת רַבָּנוּ נַחֲמָן בֶּן פִּיגָא, רַבִּי נִתָּן בֶּן רַבִּי נַפְתְּלִי הַרְצִי, בְּזָכוֹת רַבָּנוּ אֱלִיעֶזֶר שְׁלֹמָה בֶּן מִלְכָּה - זְכוּתָם יִגָּן עָלֵינוּ, יִהְיוּ לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, ה' צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי."

...



אל תדבר עם לצים, תשמור על החיים שלך

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרֻשֶׁת פִּי תִשָּׂא, י"ג אָדָר א', שְׁנַת ה'תשפ"ב
לְכַבּוֹד יְקִירֵי ...

בֹּא לִישִׁיבָה, תִּשָּׂאָר עוֹד מְעַט עַד שְׂאַתָּה מוֹצֵא אֶת הַשְּׂדוּף שְׁלָךְ. אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁלֹא נָעִים לְשַׁבֵּת עִם בַּחֲוִירִים צְעִירִים, אֵין לָךְ כְּמַעַט עִם מִי לְשׁוֹחַח, כָּלֵם כְּבָר הִתְחַתְּנוּ; בְּכָל זֹאת בֹּא לְשַׁעוּרִים, אֵל תַּעֲזֹב אֶת הַמְּקוֹם הַזֶּה.

תִּהְיֶה חֲזָק עִם הַזְּקֵן וְהַפְּאוֹת שְׁלָךְ, אִפְלוּ הַשְּׁעָרוֹת הַקְּטָנוֹת לִיד הָאֶזֶן. אֵל תִּקְשִׁיב לְאֵלוּ שְׁלוּעִיגִים מִהַזְּקֵן וְהַפְּאוֹת, תִּהְיֶה גֹּאֵה עִם הַצֵּלֵם אֱלֻקִּים שְׁלָךְ. אַתָּה הָרִי רוֹאֵה מַה שְׁקוֹרָה בְּסוּף, אֶתְמוֹל בַּחֲוִיר נִפְטָר רַחֲמָנָא לְצִלָּן, בְּשָׁבוּעַ שְׁעֵבֵר חֲתָן נִפְטָר בְּפִתְאוּמִיּוֹת; יֵשׁ דְּבוּר מִרַבָּנוּ: "מַה יְהוּדֵי צְרִיף לְדָאג שְׁהוּא עוֹזֵב אֶת הָעוֹלָם עִם הַזְּקֵן וְהַפְּאוֹת".

אל תדבר עם לצים, תשמור על החיים שלך.

...



אחרי יום שלם של עבודה, באים ללמד בבית הכנסת

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת פי תשא, י"ג אדר א', שנת ה'תשפ"ב
יקירי... גרו יאיר וזוגתך תחי'

מאד נהנתי אתמול בסיום מועד קטן אצלכם בבית.

היה סיום יפה, חבורה יפה של אברכים ובחורים שלומדים כל יום את
דף הגמרא עם מגיד שעור, בני הרב... גרו יאיר. מה יותר יפה מזה, לראות
אברכים, מתשים אחרי יום שלם של עבודה - שבאים ללמד בבית הכנסת,
זה חשוב מאוד אצל הקדוש ברוך הוא.

חכמינו הקדושים אומרים (חגיגה ה:): "שלשה הקדוש ברוך הוא בוכה
עליהם בכל יום", הראשון מהם הוא: "על מי שאפשר לעסוק בתורה ואינו
עוסק", על אחד כזה צריכים לבכות, מסכן, מה יש מהחיים בלי תורה? רק
התורה נשארת מאדם, רק התורה תשאר מכל העמל והיגיעה.

אני שמח שאתה הולך לשעור הגמרא כל יום, מוהרא"ש שמח, כל
הצדיקים שמחים.

אני לא יודע אם כבר ספרתי לך, מוהרא"ש אמר לי כמה פעמים
עליכם שאני מציל אתכם, לא היה לי אז קשר מיחד אתכם, רק אחר כך
אחרי פטירת מוהרא"ש הכננו יותר ויותר, והיום אני מבין את הדבורים
האלו, את רוח הקדש של מוהרא"ש; מוהרא"ש אמר מראש וכו'.

תמשיך עם השעורים כסדרן שלך, את זה תקח אתך לעולם הזה
ולעולם הבא.

...



אדם לא יודע כמה השם יתברך טוב אליו

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת פי תשא, י"ג אדר א', שנת ה'תשפ"ב
... תחי', תלמידת בית פיגא קרית ברסלב

אמא שלכם כתבה לי ששברתם את הכתף השם ישמרנו, אני מבקש
מהשם יתברך עבורכם שתהיה לכם רפואה שלמה במהרה.

שלא יהיו לכם תרעמת על השם יתברך, תגידו: "גם זו לטובה", תודו להשם יתברך על כל מה שהוא עושה אתכם. אדם לא יודע כמה השם יתברך טוב אליו, כמה נסים השם יתברך עושה אתו, חכמינו זכרונם לברכה אומרים (מדרש תהלים מו, א) על הפסוק (תהלים קלו, ד): "לעשה נפלאות גדלות לבדו", מהו לבדו, הוא לבדו יודע מה שעושה לו, "כי לעולם חסדו".

אשרי מי שישר יומם ולילה: "תודה השם"; הוא יזכה: "כי לעולם חסדו", לראות תמיד רק חסדים.

...



יש לנו גֹּשֶׁר לַעֲבוֹר אֶת כָּל הַיָּמִים וְהַנְּהִירוֹת הַסּוֹעֲרִים

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת פי תשא, י"ג אדר א', שנת ה'תשפ"ב

לכבוד יקירי ... גרו יאיר

כמה עלינו להודות להשם יתברך שאנחנו מקרבים אל רבנו ז"ל. רבנו מלמד אותנו כאלה עצות איך לחיות חיים טובים בזה העולם, איך להסתדר בחיים עם אנשים, עם האשה והילדים; רק מי שחי עם הצדיק - יש לו דרך בחיים.

שמעתי מחסיד ברסלב על מה שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (מועד קטן כה:): כשהצדיקים הגדולים רבה ורב יוסף, וגם אביי ורבא הסתלקו מהעולם, "נשוק כפי דפרת ודגלת אהדדי", אז נשברו הגשרים; הפשט הוא, הצדיק מראה לנו את הדרך שנוכל לעבור מים עמקים, "כי תעבר במים אתה אנוי" (ישעיה מג, ב), הוא מלמד אותנו אמונה.

כמו כן בלתי אפשרי שבצעל ואשה יוכלו לחיות, זה כמו שעומדים לפני ים, צריכים גֹּשֶׁר כְּדֵי לַעֲבוֹר, צריכים עצה כדי שיוכלו לחיות, הצדיקים סוללים לנו דרך שנוכל ללכת; זה פרוש מה שחכמינו הקדושים אומרים (מועד קטן, שם) "כי נח נפשיה", משהסתלקו הצדיקים נשברו הגשרים, כבר אין את הדרך לעבור את המים הסוערים.

אשרינו מה טוב חלקנו, אצלנו רבנו חי. לועגים מברסלב "חסידים מתים"; אנחנו לא חסידים מתים, יש לנו גשר לעבור את כל הימים והנהרות הסוערים, כל שבעת היממות; רבנו נמצא אתנו, מוהרא"ש נמצא אתנו.

...



תקרבו את הפנות שאין להן חברות

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת פי תשא, י"ג אדר א', שנת ה'תשפ"ב

... תחי', תלמידת בית פיגא

אם האח או הגיסה שלכם מדברים אליכם מבחורים, הם משגעים אתכם "הבחור הזה הוא החתן שלך", "הבחור ההוא הוא החתן שלך" - תאמרו להם: "ראש הישיבה רוצה ומבקש שתלמידות בית פיגא לא ידברו מבחורים".

אכתב להם שלא יעשו את זה יותר.

תמשיכו להתנהג במדות טובות, גם בדרך ארץ. המורות שלכם מדברות מאד יפה מכם, אתם עושים אוירה טובה בפתח, אתם מציתים, מתנהגים בעדינות, ואני מבקש מכם, תצייתו לראש הישיבה, אל תדברו מבחורים; בעזרת השם אציע להורים שלכם שדוף טוב, בחור עם יראת שמים.

תדאגו בבית הספר לבנות שאין להן חברות, תהיו אתם החברה שלהן. תחשבו תמיד, מה הייתם עושים אם אתם הייתם יושבים לבד ואף אחת לא מדברת אתכם? הייתם מחיים את עצמכם כשמישהי באה לדבר אתכם.

...



שְׁהִמְקוֹם שְׁלֵנוּ יִהְיֶה טָהוֹר וְקָדוֹשׁ, שְׁלֵא יִדְבְּרוּ מֵה שְׁלֵא

צָרִיכִים

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרֻשֶׁת כִּי תֵשָׂא, י"ג אָדָר א', שְׁנַת ה'תשפ"ב

מֵרַת ... תַּחֲזִי

אַבְקָשׁ מִכֶּם, אִם עוֹלָה בְּדַעְתְּכֶם שְׂדוּף לְגִיסָה שְׁלֵכֶם - תִּדְבְּרוּ עַל זֶה רַק
עִם הַבַּעַל וְעִם הַהוֹרִים, אֵל תִּדְבְּרוּ אִתָּהּ.

אֲנִי רוֹצֵה מְאֹד שֶׁהַבְּנוֹת לֹא יִדְבְּרוּ מִבְּחוּרִים; אִם זֶה הִנֵּה נִשְׁאָר רַק בֵּין
הַבְּנוֹת - זֶה דִּבֵּר אֶחָד, אָבֵל אַחֵר כִּף הַשִּׁיחוֹת מְגִיעוֹת אֶל הַבְּחוּרִים, וְזֶה כָּבַר
מֵר מְאֹד.

לְתַלְמִידוֹת בַּיִת פִּיגָא יֵשׁ שְׂדַכְנִים טוֹבִים, הַמְּנַהֲלֵת תַּחֲזִי וְרֹאֵשׁ הַיְשִׁיבָה
מִשְׁתַּדְּלִים לַעֲשׂוֹת עֲבוּרָן אֶת הַכִּי טוֹב.

אֲנִי מְקַנֶּה שְׂאִתֶּם לֹא נִעְלָבִים שְׂאֲנִי כּוֹתֵב לְכֶם אֶת זֶה, אֲצַלִּי אִתְּם
מִמְשִׁיכִים לְהִיּוֹת מְאֹד חֲשׂוּבִים, וְלִכֵּן אֲנִי כּוֹתֵב לְכֶם אֶת הַבְּקָשָׁה הַזֹּאת. אֲנִי
עוֹבֵד מְאֹד קָשָׁה עִם הַבְּחוּרִים, הַבְּנִים וְהַבְּנוֹת, אֲנִי רוֹצֵה שֶׁהִמְקוֹם שְׁלֵנוּ
יִהְיֶה טָהוֹר וְקָדוֹשׁ, לֹא טוֹב לְדַבֵּר מִזֶּה וְכוּ'.

...



תִּשְׁמֹר עַל הַיְלָדִים, שְׂאִשְׁתְּךָ תּוֹכֵל לְבוֹא לְקַחַת חֲזוּקָה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרֻשֶׁת כִּי תֵשָׂא, י"ד אָדָר א', פּוּרִים קָטָן, שְׁנַת
ה'תשפ"ב

לְכַבּוֹד יְקִירִי אֲהוּבִי אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגָּרִים בְּקִרְיָה הַקְּדוּשָׁה קְרִיַת בְּרֶסֶלֶב
לִיבֶעֱרִטִי

הַיּוֹם בְּעֶרְבׁ בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְקַיֵּם כְּנוּס לְנָשִׁים; אֲנִי רוֹצֵה לְבַקֵּשׁ מִמְּךָ
שֶׁתַּעֲזֹר לְאִשְׁתְּךָ עִם הַיְלָדִים, כְּדֵי שְׂאִשְׁתְּךָ תּוֹכֵל לְבוֹא לְקַחַת חֲזוּקָה.

לְמָה אִתָּה לֹא יְכוּל לְשְׁמֹר שְׂעָה אַחַת עַל יְלָדֶיךָ? לְמָה אִתָּה שׁוֹלַח אֶת
אִשְׁתְּךָ לְכְּנוּס עִם הַיְלָדִים שְׂלָה? הִיא לֹא יְכוּלָה לְהַקְשִׁיב לְשַׁעוֹר; הַיְלָד
בּוֹכָה, הַיְלָד מְפָרִיעַ; אִף אַחַת לֹא יְכוּלָה לְשַׁמַּע אֶת הַשַּׁעוֹר.

לְמָה שְׁלֵא תַעֲשֶׂה אֶת הַמְעַט הַזֶּה בְּשִׁבִיל אֲשֶׁתָּךְ, שְׁהִיא תוּכַל לְבוֹא
לְשִׁמְעַ קְצֵת חֲזוּק בְּרַגַע?
אֲתָה לֹא יְכוּל לְתָאֵר לְעֶצְמְךָ כַּמָּה חַיִּים שְׁלֶיךָ יְהִיו טוֹבִים אִם לְאֲשֶׁתְּךָ
יִהְיֶה פַעַם בְּשָׁבוּעַ אֶת הַשָּׁעָה הַזֹּאת לְבֹד, בְּלִי הַיְלָדִים.
תִּהְיֶה בְּרִיא.

...



לְמָה שֶׁתֹּאכְלוּ אֶת עֶצְמְכֶם שְׁלֵאֲחֵרִים יֵשׁ גַּם חַיִּים טוֹבִים
בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרֻשֶׁת כִּי תִשָּׂא, י"ד אָדָר א', פּוּרִים קָטָן, שְׁנַת
ה'תשפ"ב
מֵרַת ... תַּחֲנִי'

תּוֹדוֹ וְתִהְלָלוֹ לַהֲשֵׁם יִתְבָּרֵךְ שֶׁקִּבַּלְתֶּם בְּעַל יָקָר, מְעַטִּים זוֹכִים לְבַעַל
כְּזֶה, עִם כְּאֵלֶּה מַדּוֹת טוֹבוֹת, לֵב טוֹב; מַה אֲכַפֵּת לָכֶם מֵאַחֲרִים? לְמָה
שֶׁתֹּאכְלוּ אֶת עֶצְמְכֶם שְׁלֵאֲחֵרִים יֵשׁ גַּם חַיִּים טוֹבִים?

חֲכַמֵּינוּ זְכוּרֵנָם לְבִרְכָה אוֹמְרִים (יוֹמָא לַח): "אֵין אָדָם נוֹגֵעַ בָּמָה שְׁמוּכָן
לְחִבְרוֹ, וְאֵין מְלָכוֹת נוֹגְעַת בְּמְלָכוֹת חִבְרָתָהּ אֶפְלוּ כְּמִלּוּא נִימָא", אֵי אֶפְשָׁר
לְקַחַת אֶפְלוּ שְׁעָרָה אַחַת, פְּרוּר אֶחָד מֵהַשְּׁנַי; לְמָה תִּגְרַמוּ לְעֶצְמְכֶם כְּאֵלוֹ
יִסוּרִים? לְמָה לְבָכוֹת?! זֶה מְסַכֵּן שְׁבוּכִים סִתָּם, אַחַר כֵּךְ עֲלוּלִים לְהִגִּיעַ
דְּבָרִים שְׁעָלֵיהֶם בְּאַמַּת יוּכְלוּ לְבָכוֹת.

אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם אֶת הָאֲמֵת, כְּשֶׁאֲנִי רוֹאֶה אֲנָשִׁים בּוֹכִים - אֲנִי מִתְחִיל
לְבָכוֹת אֲתֶם בְּיַחַד, זֶה הַטָּבַע שְׁלִי, אֲבָל כְּשֶׁהֵייתֶם אֶצְלִי וּבְכִיתֶם שְׁלַחְבָּרָה
שְׁלָכֶם הוֹלְכִים לְהִיּוֹת חַיִּים טוֹבִים וְאֲתֶם מְקַנְאִים בָּהּ - מִמָּשׁ הִתְאַפְקַתִּי
מִלְצָחוֹק, כַּמָּה טְפָשִׁים אֶפְשָׁר לְהִיּוֹת; לְבָכוֹת כְּשֶׁלְשֵׁנִי הוֹלְכִים לְהִיּוֹת חַיִּים
טוֹבִים.

הַבְּנָתִי מַה מוֹהֲרָא"ש אוֹמֵר, עַל דְּבָרֵי חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא נט):
"שְׁעָרֵי דְמַעוֹת לֹא נִנְעָלוּ", נוֹ, אִם כֵּן, לְמָה צָרִיךְ שְׁיִהְיוּ שְׁעָרִים וּדְלָתוֹת?
אֵלָא כְּשֶׁאֲנָשִׁים טְפָשִׁים בּוֹכִים - אַז סוֹגְרִים אוֹתָם.

תחזרו בתשובה, תתחילו לשמח, תתחילו להודות להשם ותברך
שאתם בריאים, הבעל בריא. תבקשו על ילדים בריאים ואל תשתטו.

...



על ידי העזרה לבית הכנסת של רבנו מסתלקים ממך כל

הדינים

בעזרת ה' ותברך - יום ג' פרשת כי תשא, י"ד אדר א', פורים קטן, שנת
ה'תשפ"ב

לכבוד יקירי אהובי... גרו יאיר ברסלב, ליבערטי

היה לי תענוג גדול בשבוע שעבר כשהגעתי לקריה; נכנסתי לבית
הכנסת וכל כך נהניתי מהנקיון, הכל המצחצח, הכל מסודר כל כך יפה.

אני יודע שאתה עומד מאחורי זה, אתה משקיע כוחות כדי שביית
הכנסת יהיה מסודר, נקי ומצחצח. זה הרי סימן של קדושה, נקיות היא סימן
לקדושה. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (משנה, סוף מסכת סוטה): "נקיות
מביאה לידי טהרה".

על ידי העזרה לבית הכנסת של רבנו מסתלקים ממך כל הדינים. רבנו
ז"ל אומר (ספר המדות אות המתקת הדין, סימן קז): "על ידי שמוש צדיקים נמתק
הדין", זה גם מביא יראת שמים. רבנו אומר (שם אות יראה, סימן ט): "על ידי
שמוש צדיקים, יבוא ליראת שמים".

אני מקנה בעזרת השם לבוא בשבת הבאה שבת שקלים לקריה, גם
בחג הפסח ובחג השבועות. צריכים לראות להכין מקום לאורחים,
לבחורים ולמשפחות שרוצים להגיע.

בפסח לא באים אורחים, בפסח לא אוכלים אצל אחרים, בפסח לא
נוסעים אל רבי; אבל בשבתות וחגים אחרים - צריכים לדאג שיהיה איפה
להיות.

...



בְּכֹל פַּעַם שְׂרוּצִים לְלַכֵּת לְצַדִּיק נַעֲשׂוֹת מְנִיעוֹת גְּדוּלוֹת

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ג' פְּרֻשֵׁת כִּי תִשָּׂא, י"ד אָדָר א', פּוּרִים קָטָן, שְׁנַת ה'תשפ"ב

לְכַבּוֹד ... נֵרוֹ יָאִיר

דַּע לָךְ, בְּכֹל פַּעַם שְׂרוּצִים לְלַכֵּת לְצַדִּיק נַעֲשׂוֹת מְנִיעוֹת גְּדוּלוֹת, פְּתָאוֹם מִתְעַצְּלִים, פְּתָאוֹם אֵין כַּח, חוֹשְׁבִים 'לֹא הַיּוֹם, רַק מְחַר'; זֶה הַכֹּל מְנִיעוֹת, רוּצִים לְמַנַּע מִהָאָדָם שְׁלֹא יִלָּךְ.

רַבְּנֵנוּ כָּבֵר מְדַבֵּר מְזֵה, רַבְּנֵנוּ אוֹמֵר (לְקוּשֵׁי מוֹהֲר"ן חֵלֶק א', סִימָן עב): כָּךְ קוֹרֵה כֹּל פַּעַם כְּשֶׁרַק רוּצִים לְנִסֵּעַ לְהַצְדִּיק, וּכְמוֹ כֵּן כְּשֶׁכָּבֵר שׁוֹבְרִים אֶת הַמְּנִיעָה, בָּאִים אֶל הַצְדִּיק - מִתְחִילִים לְחַשֵּׁב 'לָמָּה הֵייתִי צָרִיךְ לְבוֹא, וְכוּ' וְכוּ'.

בְּוֹדָאֵי שְׁתַּלְּךָ לְצִיוֹן, שָׁם הַמָּקוֹם שֶׁתִּפְעַל בוֹ יְשׁוּעָה. סַע לְשֵׁם לְבַקֵּשׁ וְלִהְיֶתפֶּלֶל; רַבְּנֵנוּ אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צַדִּיק, סִימָן קעג): "עַל יְדֵי הַשְּׁתַּחֲוֹת עַל קַבְרֵי הַצְדִּיקִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לוֹ טוֹבוֹת, אֶף עַל פִּי שְׂאִינוֹ רְאוּי לְכַךְ", בְּצִיוֹן שֶׁל צַדִּיק הַתְּפִלוֹת מִתְקַבְּלוֹת.

תְּבַקֵּשׁ גַּם עֲבוּרֵי, יוֹאֵל בֶּן רֵיָצָא רַעְכִּיל, שְׁיִהְיֶה לִי כַּח לְהַמְשִׁיךְ לַעֲשׂוֹת אֶת הַדְּבָרִים הַטּוֹבִים.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...



כְּפֹה מְבִיאָה יִרְאֵת שְׂמִים

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ג' פְּרֻשֵׁת כִּי תִשָּׂא, י"ד אָדָר א', פּוּרִים קָטָן, שְׁנַת ה'תשפ"ב

לְכַבּוֹד יְקִירֵי ... נֵרוֹ יָאִיר, טָאָהֶשׁ

קַבְּלֵתִי אֶת שְׂאֵלְתְּךָ.

מֵה שֶׁרַבְּנֵנוּ אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת יִרְאָה, סִימָן יג): "הַכֶּסֶּפִּי שֶׁל הָרֹאשׁ מְבִיא לְיַדֵי יִרְאָה", הַמָּקוֹר לָזֶה הוּא מִהַסְּפוּר שֶׁחֲכָמֵינוּ זְכוּרֵנוֹם לְבָרְכָה מְסַפְּרִים

(שבת קנו): אמו של רבי נחמן בר יצחק, אמרו לה החוזים בכוכבים הבן שלך הולך להיות גנב: "לא שבקתיה גלויי רישיה", היא לא השאירה אותו בגלוי ראש, היא אמרה לו: "כפי רשיוך", כך תהיה לך "אימתא דשמיא" - יראת שמים. עוד אומר רבנו (ספר המדות אות בנים, סימן ב): "צריף לשמור את התינוק, שלא ילך בגלוי הראש".

לכן יש פאלו שמקפידים לכסות את ראשו של הילד מאז הולדה, אכל רב האנשים מלבישים כפה בגיל שלוש, מאז שגוזרים לילד את השער ועושים פאות; ואז, כשלוקחים אותו לתלמוד תורה לומר את אותיות הא-ב מלבישים לו כפה וציצית.

ידוע שרבנו ז"ל כשהוא נולד אז אמא שלו - הצדקת פיגא - הלבישה לו מיד כפה.

צריכים לבקש הרבה מהשם ותברך על ילדים טובים. ילדים טובים הם לא כמו תפוחים שקוטפים מהעץ, ילדים טובים מקבלים על ידי הרבה תפלות.

...



לפתוח "ועד האש"ל" בקריה

בעזרת ה' ותברך - יום ג' פרשת כי תשא, י"ד אדר א', פורים קטן, שנת ה'תשפ"ב

לכבוד יקירי ... גרו יאיר, ברסלב ליפערטי

חשוב מאד שיהיה בקריה "ועד האש"ל". אני חושב שאתה טוב בשביל זה, זה מצוה מאד גדולה. בכל השבתות שבחורים ומשפחות רוצים לבוא לקריה להיות עם ראש הישיבה, שיהיה להם איפה להיות.

בעזרת השם אבוא לקריה בשבת הבאה שבת מברכים אדר שני, שבת שקלים. יבואו בחורים ומשפחות, צריכים להכין עבורם אש"ל [אכילה, שתיה, לוינה].

הכנסת אורחים מגינה על העיר. רבנו אומר (ספר המדות אות הכנסת אורחים,

סימן ב): "עִיר שְׂאֵין בָּהּ הַכִּנְסֵת אֲוֹרְחִים בָּאִים לְיַדֵּי גְלוֹי עֲרִיּוֹת", כְּפִי שְׁמָצִינוּ בַּפְּרָשָׁה שֶׁל פְּלֶגֶשׁ בַּגְּבֻעָה (שׁוֹפְטִים יט, טו), "וְעַל יְדֵי גְלוֹי עֲרִיּוֹת בָּא עֲלֵיהֶם הַרְיָגָה".

זֶה גַּם מוֹעִיל בְּבֵית. רַבְּנּוּ אֹמְרִים (שֵׁם חֶלֶק ב', סימן ב): "סִגְלָה לְהַחְזִיר לְאִשָּׁה וְסִתָּה, עַל יְדֵי הַכִּנְסֵת אֲוֹרְחִים".

תּוֹדִיעַ לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֶת הַמְּסַפֵּר שֶׁלְךָ וְקַח לְךָ אֶת הַמְּצֻוֶה הַזֶּה, כִּי תִזְכֶּה לְבָרְכָהּ שֶׁל רַבְּנּוּ (שֵׁם חֶלֶק א', סימן ג): "הַכִּנְסֵת אֲוֹרְחִים מְזַכֶּה אֶת הָאִשָּׁה לְבָנִים".

...



אם תִּחְזִיק מֵעֶמֶד אֶתָּה תִּרְאֶה נִס גָּדוֹל

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרֶשֶׁת כִּי תִשָּׂא, ט"ו אָדָר א', שׁוֹשֵׁן פּוּרִים קָטָן, שְׁנַת ה'תשפ"ב
לְכָבוֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר
קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, אֵל תִּאֲבֹד עֲשֵׁתוֹנוֹת; אֲשַׁתֵּךְ תִּהְיֶה בְּרִיאָה וְשִׁלְמָה. לְפַעֲמִים קוֹרִים דְּבָרִים כְּאֵלֶּה, אֲשֶׁה מְתֻמָּוֶטֶט; קַח אוֹתָהּ אֶל רוּפֵא, יֵשׁ תְּרוּפוֹת טוֹבוֹת, הִיא תִּהְיֶה בְּרִיאָה וְשִׁלְמָה; יְכוּלִים לְזַכּוֹת לְחַיִּים מְתוֹקִים אֲפֹלוּ כִּשְׁהָאִשָּׁה צְרִיכָה לְקַחַת תְּרוּפוֹת עֲבוּר הַעֲצָבִים.

מָאֵד אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, אֵל תִּשָּׁבֵר; כֹּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ זֶה לְמַעַן הַבְּחִירָה וְהַנְּסִיּוֹן, אֵל תִּאֲבֹד עֲשֵׁתוֹנוֹת; אם תִּחְזִיק מֵעֶמֶד אֶתָּה תִּרְאֶה נִס גָּדוֹל. עָלֶיךָ רַק לְבָנוֹת אוֹתָהּ, לְרוּמִם; לְדַבֵּר מְלִים טוֹבוֹת וְיָפוֹת. הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...



תכנית החסכון לחתנה של ברסלב

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת כי תשא, ט"ו אדר א', שושן פורים קטן, שנת ה'תשפ"ב

לכבוד ... נרו יאיר מונטריאול

קבלתי את מכתבך.

אשריך שאתה עוסק יומם וליילה בדבר הכי קדוש - אתה מפיץ את ספרי רבנו ז"ל, את העצות המאירות והקדושות - לבני ישראל; אצל הקדוש ברוך הוא זה הדבר הכי חשוב, מי שפועל עבור ילדיו.

מוהרא"ש מביא אלפי פעמים את לשון הזהר (תרומה קכח:): "תא חזי, כל מאן דאחיד בידי דחייבא ואשתדל ביה, למשבק ארחא בישא", בא וראה - אומר הזהר הקדוש, אדם שמחזיר אנשים חוטאים להקדוש ברוך הוא, "איהו אסתלק בתלת סלוקין, מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא. גרים לאכפייא סטרא אחרא, וגרים דאסתלק קודשא בריה הוא ביקריה, וגרים לקיימא כל עלמא בקיומיה לעילא ותתא", האדם הזה זוכה לעלות למקום שאף אדם לא זוכה; האדם הזה מסלק את הטומאה מהעולם והוא גורם ששם שמים יתקדש בעולם, והאדם הזה גורם שכל העולמות עומדים בזכותו. "ונכי למחמי בגין לבנוי", הוא זוכה לראות בנים ובני בנים, "ונכי בהאי עלמא, ונכי לעלמא דאתי", והוא זוכה לכל טוב בעולם הזה ובעולם הבא, "כל מארי דינין, לא יכלין למידן ליה, בהאי עלמא ובעלמא דאתי", אף אחד לא יכול להרע לו, לא בעולם הזה ולא בעולם הבא, "עאל בתריסר תרעי, ולית מאן דימחי בידיה", הוא נכנס לשלושה עשר שערי הרחמים ואף אחד לא יכול למנוע אותו.

לגבי השאלה שלך להחזיק בטלפון הודעות טקסט; זה תלוי באדם, כל אדם הוא שונה. אם זה לוקח את הראש והמח - אזי עדיף שלא יהיה, אם זה רק מקל - אז זה בסדר.

לגבי תכנית החסכון לחתנה וכו'; עזב את הדמיונות, חבל להכנס לתסבכת. קח את תכנית החסכון לחתנה של ברסלב, לא צריכים לחסוך שום

כסף, וכשמתנים - זה לא עולה כלום, הכל בחנם.
השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...



אפילו הבחורים שעובדים, יבאו לקחת קצת חיזוק

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת כי תשא, ט"ו אדר א', שושן פורים קטן,
שנת ה'תשפ"ב
לכבוד יקירי ... גרו יאיר

מאד שמחתי לראות אותך בישיבה; כבר זמן רב שאני מצפה שתכנס
לישיבה לשעור או סתם לראות אותך.

מוהרא"ש זכותו יגן עלינו אמר לי כמה וכמה פעמים: "לא כל
הבחורים צריכים לשבת כל היום בישיבה, יש בחורים שטוב עבורם ללכת
לעבד וכו', אבל תראה שהם יבואו לשעור, תראה שיהיה להם קשר אתך".

אתה משמח אותי כשאתה מגיע לישיבה, ואני בטוח שכל פעם
שאתה בא לישיבה - אתה יוצא עם רוחים. מתעוררים לתשובה, נזכרים
בחומש, במשניות, נזכרים בהשם יתברך. כך רבנו אמר: "כשיזכרו ממני,
יהיו כתינוק שנולד", יתחילו מחדש להיות יהודי פשוט.
תבוא עוד פעם ועוד פעם.

...



שום דבר לא ימנע אותך מללכת להתפלל

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת כי תשא, ט"ו אדר א', שושן פורים קטן,
שנת ה'תשפ"ב

לכבוד יקירי ... גרו יאיר, ברסלב ליבערטי

תהיה חזק ללכת לבית הכנסת להתפלל את שלוש התפלות. חכמינו
זכרונו לברכה אומרים (ברכות ז:): "אימתי עת רצון? בשעה שהצבור

מתפללין", כשמתפללים במנגן - אזי היא עת רצון, אזי התפלות מתקבלות. עוד אומרים חכמינו הקדושים (תענית ת): "כאן ביחיד, כאן בצבור", כשמתפללים במנגן כל התפלות עולות, אפלו שהאדם לא מכנין פראוי, מה שאין כן ביחידות מתקבלות רק התפלות בכונה.

קח את זה בתור קבלה שלך, תקבל על עצמך שאתה הולך לבית הכנסת שלוש פעמים ביום להתפלל, יהיה מה שיהיה; שים הכל בצד, אל תסתפל על כלום, ששום דבר לא ימנע אותך מללכת להתפלל.

אני משתדל לפעל בשבילך, גם אשתי משתדלת יומם ולילה לפעל עבור שדוך בשבילך. אנחנו לא נחלשים, אנחנו לא מאבדים עשתונות כשאנו רואים שעוברת שנה ועוד שנה ובנתיים אין לך עדיין את השדוך שלך. אנחנו מאמינים באמונה שלמה בכל יום שהנה הנה אתה מתארס, והחיים שלך יוארו כל כך יפה, אתה תשכח בכלל שפעם היית לבד.

...



הצילני מקלפת הזמן ועמלק, מהיצר הרע ומעברות

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת כי תשא, ט"ו אדר א', שושן פורים קטן, שנת ה'תשפ"ב

לכבוד יקירי ... נרו יאיר

היום שלוששים יום לפני חג הפורים הקדוש. רבנו רבי נתן זכותו יגן עלינו אמר, מי שיבקש כל יום - שלוששים יום לפני חג הפורים: "הצילני מקלפת הזמן ועמלק" - יזכה לראות בקריאת המגלה את מרדכי הצדיק ואסתר המלכה.

אי אפשר לתאר ולשער למה זוכים כשמבקשים מהשם יתברך יום אחר יום: "רבנו של עולם, הצילני מהיצר הרע, שמור אותי מעבירות, תגן עלי מהקלפה והטמאה של הזמן ועמלק"; נהיים צדיק גדול.

אני מבקש את זה כל השנה; כמה טוב, כמה נעים - עם העצה של התבודדות ותפלה. מרגישים טעם גן עדן עוד בזה העולם.

אֲשֶׁרֵינוּ שְׂזַכְּנוּ לְהִתְקַרֵּב לְרַבְּנוּ!

...



הַזְקָן שׁוֹמֵר עָלַי מִכָּל רַע

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרִשְׁת כִּי תִשָּׂא, ט"ו אָדָר א', שׁוֹשֵׁן פּוּרִים קָטָן, שְׁנַת ה'תשפ"ב

לְכַבּוֹד אֱהוּבִי ... גֵּרוֹ יְאִיר

אֲנִי מְאֹד מִתְפַּעֵל מִמֶּךָ, אֶתָּה חֲזַק עִם הַצֵּלָם אֱלֹקִים שְׁלֶךָ, יֵשׁ לְךָ זְקָן וּפְאוֹת. יֵשׁ לְךָ הִרְבֵּה חֲבָרִים שְׂמֻגְרָדִים אֶת הַזְקָן, מְשַׁפְּצִים אֶת הַזְקָן, אֲבָל אֶתָּה חֲזַק עִם הַצֵּלָם אֱלֹקִים שְׁלֶךָ.

תִּתְאַחַז וּתְחַזֵּיק מֵעַמֶּד, תִּהְיֶה חֲזַק, אַל תּוֹתֵר עַל הַקְדָּשָׁה שְׁלֶךָ. חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (בְּרִכוֹת יא.) שׁוֹאֲלִים לְאָדָם שֶׁיֵּשׁ לוֹ זְקָן, "זְקַנְךָ מְגוֹדֵל", לָמָּה אֶתָּה צָרִיךְ זְקָן כָּל כֶּף יָפֶה? וְהוּא עֹנֶה: "כִּנְגֵד הַמְשַׁחִיתִים", זֶה שׁוֹמֵר עָלַי מִכָּל רַע, מִכָּל הַמְזִיקִים וְהַקְּלָפוֹת.

בֹּא לִישִׁיבָה, אֲפֹלוּ שְׂכָבֵר הַלַּכְתָּ לְעֶבֶד חָשׁוּב מְאֹד לְהִשָּׂאֵר קָשׁוּר אֶל רַבְּנוּ.

אִם תִּסְתַּכֵּב בִּישִׁיבָה רַבְּנוּ יִהְיֶה הַשְׂדֵּךְ שְׁלֶךָ. כֶּף אָמַר מוֹהֲרָא"ש לְבַחֲוָרִים בִּישִׁיבָה, וְד"ל.

...



רוֹאִים שֶׁהִלְדִּים מִבְּרִסְלָב הֵם יְלָדִים יְרֵאֵי שָׁמַיִם

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁת כִּי תִשָּׂא, ט"ז אָדָר א', שְׁנַת ה'תשפ"ב לְכַבּוֹד הַיְלָדִים מִהַפְתָּה הַגְּבוּוּהָ בְּקִרְיַת בְּרִסְלָב לִבְעֵרֶטִי, ה' עֲלִיָּהֶם יַחֲיוּ קַבְלֵתִי מִיְהוּדֵי דְרִישַׁת שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם.

הוּא מְסַפֵּר לִי שֶׁהֵייתֶם בְּקִרְיַת יוֹאֵל בְּשִׁבִיל הַפְּצָה, בְּשִׁבִיל לְהַפְּיץ אֶת אוֹרוֹ שֶׁל רַבְּנוּ וּבָאֲתֶם לֶאֱכֹל בְּמִטְבַּח שֶׁל מְרַבֵּה לְשִׁבְעָה לְזַכֵּר נְשִׁמַת הַצַּדִּיק

רבי ישעי' מקערעסטיר זכותו יגן עלינו. הכינו שם בשר טעים, אתם נכנסים רעבים ואף אחד לא לוקח בשר, אתם נגשים ליהודי הזה לשאל אותו מאיזה הכשר הבשר; היהודי אומר לי שדבר כזה הוא עוד לא ראה, בדרך כלל כשילדים נכנסים לאכל במקום משלנו לא שואלים שאלות, אוכלים; הוא מסתפל עליכם, הוא רואה שאף אחד לא נגע בבשר לפני שידעתם מי נותן את ההכשר; הוא אומר: "רואים שהילדים מברסלב הם ילדים יראי שמים".
אתם עושים לי רק נחת.

...



יעזר השם יתברך שתרוה נחת דקדושה אצל כל ילדיך

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת כי תשא, ט"ז אדר א', שנת ה'תשפ"ב

לכבוד חברי היקר והאהוב ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

אני רוצה לאחל לך כעת בעת שמחתיך, כשאטה עומד להוביל תחת החפה את בתך הכלה ... תחזי עם החתן ... גרו יאיר.

יעזר השם יתברך שתרוה נחת דקדושה אצל כל ילדיך ביחד עם אשתך תחזי, דורות ישרים ומברכים, עד שנוזקה לקבלת פני משיח צדקנו.

...



איך יהודי יכול להרים יד על אבא?

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת כי תשא, ט"ז אדר א', שנת ה'תשפ"ב

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

התורה הקדושה אומרת (שמות כא, טו): "ומכה אביו ואמו מות יומת", יותר מזה אין לי מה לכתב לך, אני לא יכול להאמין שאברך כולל יגיע לדבר כזה - להכות אבא במכות רצח.

בשבוע שעבר כתבת לי כמה קשה הולך לך וכו' וכו', עכשו אתה כותב לי שלא זכלת להתאפק, נתת לאביך מכות רצח; שמו שמים! איך יהודי יכול להגיע לזה? איך יהודי יכול להכות אבא? כל מה שתתחבב לענות - לא מענין; אפלו שאבא שלך מכה את אמא שלך ואת סבא שלך וכו' וכו' - זה לא התר להכות אבא.

הייתי שומע דרשות אצל מוהרא"ש זכותו יגן עלינו בענין להכות הורים; הייתי מתפלא: 'מה? מוהרא"ש צריך לדבר על להכות הורים? איך יתכן דבר כזה?!' בכלל להכות יהודי - איך יתכן? עוד לפני שמרימים ידים, לפני שרוצים להכות - התורה כבר אומרת רשע! חכמינו זכרונם לברכה אומרים (סנהדרין נח): "אמר ריש לקיש, המגביה ידו על חברו, אף על פי שלא הכהו נקרא רשע שנאמר ויאמר לרשע למה תכה רעך; למה הפית לא נאמר, אלא למה תכה, אף על פי שלא הכהו נקרא רשע", מכאן לומדים שאפלו שעוד לא הכה - נקרא רשע.

עכשו שאתה כותב לי ששלקחת את אבא שלך ונתת לו מכות רצח - זה מזכיר לי את הדרשות של מוהרא"ש זכותו יגן עלינו, שהוא ספר את הספור של יד אבשלום. אבשלום, בנו של דוד המלך הקים יד בירושלים, כדי שישאר זכרון ממנו. מוהרא"ש ספר, כשהמלך נפוליון עלה לארץ ישראל וראה את יד אבשלום הוא שאל מה זה, כשאמרו לו שאבשלום הקים את זה הוא אמר: "יד שהכתה לאבא - אסור שתשארו", והוא צוה לשבר את זה, רואים היום רק את הבנין, אבל היד קטועה. מוהרא"ש היה מסים: "אפלו גוי מבין זאת, שיד שמכה אבא - צריכים לקטע".

תחזור בתשובה, כי אם לא יהיה לך מר.

...



חסד עם אחרים לא יכול להיות על חשבון האשה והילדים

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת כי תשא, ט"ז אדר א', שנת ה'תשפ"ב

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

לפני שאטה עושה חסד עם אחרים, עם בני משפחה - תחשב פעמיים
אם זה לא יהיה על חשבון אשתך והילדים. הכל טוב ויפה כשעושים את זה
כמו שצריך; אשתך והילדים הם לפני הכל.

אתה מכיר את כל האנשים האלו שמראים את עצמם לרחוב כיהודים
מכבדים, לאחרים הם מלאי לב ונתינה ובפית הם רוצחים כפשוטו, לא
מפרגנים לאשה כוס מים.

אל תתערב בדברים שלא קשורים אליך, עזב.

השם יעזר שתצליח בכל העניינים.

...



מה שהרב פוסק - כך היא ההלכה

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת כי תשא, ט"ז אדר א', שנת ה'תשפ"ב

מרת ... תחי'

קבלתי את המכתב.

דעו לכם, מה שהרב פוסק - כך היא ההלכה! אפלו שלא מבינים.
לפעמים עלולים לחשב שזה לא טוב והרב אומר שזה כן טוב - אסור להיות
בספק ולחשב שהרב לא יודע; אם הוא פסק כשר זה כשר ואם הוא אומר
שזה לא טוב אז זה לא טוב.

לגבי בגדי שנה וכו'; כך המנהג, בימים אלו לובשים לבן.

השם יעזר שתצליחו בכל העניינים.

...



נקיות זה לא דבר מודרני

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת כי תשא, ט"ז אדר א', שנת ה'תשפ"ב
לכבוד ...

אשתך כתבה לי שהיא מלאה שמחה שהיא זכתה להתחתן עם בעל
יקר כמוך, היא לא מפסיקה להודות להשם יתברך על החסד הגדול שהוא
עשה איתה. היא מלאה בשמחה.

יש דבר קטן שמפריע לה; אני לא רוצה להעליב אותך, אני רק רוצה
לעזור לך שיהיה לך טוב, היא כותבת שהיא לא יכולה לסבל את חסר
הנקיון וכו'.

חבל שהאהבה ביניכם מתקרר בגלל זה. יכול להיות שגדלת בסביבה
שהכניסו לך בראש שזה יהודי פשוט; כמה שאדם יותר מסריח וכמה שאדם
יותר מלכלך - הוא עובד השם יותר גדול. אני יודע על מקומות כאלה
שאומרים לבחורים צעירים ולאברכים שלא יעשו מקלחת, מכניסים להם
בראש שיהודים פשרים הולכים בלבוש מלכלך והם מסריחים.

אז אני רוצה לתקן אותך; יהודים פשרים הולכים בלבוש נקי וצח.
יהודים פשרים נזהרים לא ללכת בבגדים מלכלכים, יהודים פשרים
מתרחצים כל יום. כפי שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (שבת נ:): "רוחץ
אדם פניו ידיו ורגליו בכל יום בשביל קונו, משום שפיתוב (משלי טז, ד): 'כל
פעל ה' למענהו'", כל מה שהשם ברא - הוא ברא רק לכבודו; כמו כן
צריכים בכל יום לרחץ את הפה לפני שיאמרו בו את שם השם, כדי שזה
יהיה בקדושה ובטהרה (שלחן ערוך ארח חיים סימן ד, סעיף יז).

חכמינו הקדושים אומרים (משנה, סוף מסכת סוטה): "נקיות מביאה לידי
טהרה", נקיות היא לא דבר מודרני, להתיפות ולנסות לחקות את הגוי - זה
דבר מגעיל, אבל להיות נקי, להתקלח כל יום, להחליף בגדים, לסרק את
השער, לצחצח שנים - את זה חייבים לעשות. אשתך כותבת שזה גורם
שהאהבה מתקרר, ממש חבל על עתידכם.

עוד דבר, כשהיא מדברת איתך, היא אומרת לך שקשה לה וכו' - אל

תגיד לה שתתפלל שזה לא יפריע לה, אל תזלזל בה, תגיד לה שאתה הולך להשתדל להיות נקי.

בישיבה אנוחנו מאוד מקפידים על הנקיון של הבחורים, כף מוהרא"ש הזהיר אותי; מוהרא"ש גם מאד הקפיד שהבחורים יהיו נקיים ומצחצחים. בתשעת הימים מוהרא"ש הורה שהבחורים ילכו למקלחת, גם סבא שלי, הרב מקארלסבורג זכותו יגן עלינו - פסק לי שהבחורים יתרחצו אפלו בתשעת הימים, פי אסור להתפלל וללמד כשיש ריח רע מהזעה.

תקבע לך שעור בספרי רבנו ז"ל. רבנו ז"ל אמר (חיי מוהר"ן, סימן שנח): "בכל שיחה ושיחה שהיה משיח ומדבר עמנו יכולים להיות על ידה איש כשר, ואפילו צדיק גמור כל ימי חייו, כמו שאני רוצה"; רבי נתן אומר (שם): "וגם אפלו עכשו כשלוּמדין דבריו הקדושים יש להם גם כן כח גדול לעורר להשם יתברך לזכות לדרכי ה' באמת, למי שישים לבו היטב לדבריו ולשיחותיו הקדושים הנאמרים בזה הספר, ובשאר ספריו הקדושים", לספרי רבנו יש כח גדול לעורר את האדם לעבד את השם יתברך, בכל שיחה של רבנו יש עצות והדרכות אדירות לחיים. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...



אם הצדיק הסתלק, צריכים לחפש את תלמידיו

בעזרת השם יתברך - ערב שבת קדש פרשת כי תשא, י"ז אדר א', שנת ה'תשפ"ב

לכבוד חברי האהובים והיקרים מארץ ישראל תלמידי היכל הקדש ברסלב השבוע בפרשה אנוחנו רואים דבר מבהיל מאוד, איך יכול לקרות דבר כזה? אחרי שעם ישראל זכו לקבל את התורה הקדושה בכאלה מופתים, כל היהודים זכו לרוח הקדש - שיפלו כל כך ויעשו את העגל?!

אמנם היהודים לא עשו את זה, אלא הערב רב, והם הסיתו חלק מהיהודים - עדין קשה, פי גם הערב רב הרי זכו ללכת עם משה רבנו, הם

התגירו, הם ראו את הנסים הגדולים שמשנה רבנו עשה; קריעת ים סוף, מלחמת עמלק, מתן תורה, האותות והמופתים הנוראים, אחרי כל זה שיטעו כל כך ויעשו דבר כזה - עגל?!

אומר רבי נתן ז"ל (לקוטי הלכות, ארח חיים, ברכת הרי"ח ד, אות לג) "וכל זה מחמת שמשנה רבנו נסתלק מהם אז ולא היה ביניהם, על פן ערוב השטן את העולם עד שעשו את העגל", מכיין שמשנה רבינו לא היה שם היה לשטן כח להטעות את היהודים; כמה גבוהים שרק יהיו, ברגע שעוזבים את הצדיק - נופלים מהדרגות הכי גבוהות לטמאה הכי גדולה. יכולים להיות על יד הר סיני, רק עכשו קבלו את התורה הקדושה ועדין האדם נמצא בסכנה לאבד הכל. ברגע שעוזבים את הצדיק - כבר אין כלום; לבעל דבר יש כאלה כוחות, הוא מסית את האדם - עד שהופכים לעובד עבודה זרה רחמנא לצלן.

ומיד כשמשנה רבנו חזר הכל נהיה טוב, הוא הכניע את השטן, הוא שבר את העגל ומיד הביא לוחות חדשים; פי רק עם הצדיק יכולים לקבל את התורה ולהיות אצל הקדוש ברוך הוא.

חברים יקרים, אנשי שלומנו היקרים, אנחנו צריכים לבקש הרבה מהשם יתברך שלא נעזב את הצדיק, שתמיד נחפש מחדש להתקרב אל רבנו, ללמד את ספרי רבנו ולחפש איפה אפשר למצא בדורנו את הצדיק.

רבי נתן אומר (שם בשר בחלב ה, אות כב) "עקר חטא העגל היה על ידי שפגמו בכבוד משה רבנו ותלמידיו, על ידי שלא האמינו שגם אחר הסתלקות משה, עדין תלמידיו הקדושים קיימים, ואפלו לפי טעותם שמת משה היה להם לילך לתלמידיו הקדושים ולשאל מהם הדרך אשר ילכו בה". הם לא האמינו שאחרי ההסתלקות של צדיק האמת עוד נשארו תלמידים שיכולים להמשיך ללמד את הדרך לעבוד את השם, ואפילו לפי טענתם שמשנה רבנו לא כאן, הם עדין היו יכולים ללכת לאהרן, חור ויהושע וכו'.

תתחזקו עם ספרי רבנו, רבנו נמצא כאן בינינו, מי שלומד את ספריו של רבנו - אצלו רבנו חי. בפרט את הספרים והקונטרסים שמהרא"ש

השאיר לנו בירשה אלו ספרים פלאיים, יש להם כח להמשיך את האדם לדרך הדין, להיגדלה, לספרים האלו יש כח, הם פותחים את הפה לדבר אל השם יתברך, מתחילים לחיות עם התכלית.

קבלתי דרישות שלום יפות; השבוע הגיעו שני אברכים שברו אצלכם. האברך ... גרו יאיר, והאברך ... ; שניהם אומרים שיש אצלכם "אחדות" ו"תמימות" חזקה; הם לא גומרים להתפעל מהאבה שביניכם ומתמימות שלכם. מאד שמחתי לשמע זאת, כי שני הדברים הללו מאד חשובים, אם יש אחדות, אבה ותמימות, כשאין ליצנות - שם נמצא רבנו.

המכתב שאני כותב עכשו בשעה שלוש לפנות בקר - זה בזכות בני היילד ... גרו יאיר, הוא כבר בוכה יותר משעה, הוא לא רוצה לישון, הוא העיר אותי. בקשתי מהשם יתברך שאני רוצה לכתב לכם מכתב לכבוד שבת, למעשה, מרב טרדות זה פרח לי מהראש.

היום לא הייתי בישיבה כל היום, מאחרי שחרית עד הלילה הייתי עם החתנים מהישיבה. יש לנו עכשו מנגן חתנים בישיבה, למדתי אתם הלכות, הדרך, והשקפה על פי צויו של מוהרא"ש זכותו יגן עלינו. מוהרא"ש בקש ממני כמה פעמים ללמד עם חתנים, להדריך אותם איך לחיות בקדשה ובטהרה, בלי למודים כוזבים. לצערנו לומדים היום עם חתנים וכלות למודים כוזבים, למודים של נוצרים, פרישות השם ישמרנו; זה גורם שאברכים ונשים נופלים לעברות, אין להם את החומה, את השמירה, את הפת בסלו.

מגיעים אלי חתנים מישיבות אחרות שאלמד אתם, אבל אני לומד רק עם תלמידים מהישיבה. מוהרא"ש אמר לי להזהר וכו', כפי שרבנו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קפח) "הצדיק אינו משיב האבדה עד שידרשנו אם אינו רמאי ושרקן", הצדיק בוחן את האדם לפני שהוא לומד אתו ולפני שהוא משיב לו את האבדות שלו אם הוא רמאי ושרקן.

למדנו עם החתנים כל היום, שנים מהחתנים באים לגור בארץ ישראל, חתן אחד מגיע לירושלים והחתן השני לבית שמש; שניהם חתנים חשובים ויקרים, כלים טובים להשפיע בעזרת השם יתברך.

מן השמים הבן שלי העיר אותי, עכשו הוא כבר נרדם, מעז יצא מתוק, מבכי יצא מכתב כל כך יפה - אז הכל היה כדאי.

אצל רבי נתן היה כך, פעם קרה שבסעודה שלישית נכנס אדם לא שפוי, משגע - לבית הכנסת, הוא צעק והשתולל. הצדיק רבי נתן ז"ל אמר לאנשי שלומנו: "לעולם היינו גם צריכים להראות כך, כי חכמינו זכרונם לברכה אומרים (סוטה ה ג): 'אין אדם חוטא אלא אם כן נכנס בו רוח שטות', יוצא מזה, שלפי מעשינו יש לנו הרי כל כך הרבה רוח שטות, אז כבר היינו צריכים להיות משגעים לגמרי, אלא הקדוש ברוך הוא רחם עלינו, וקרב אותנו לרבנו - אז אנחנו קצת נורמלים". השיחה התארכה, ויצאה מזה שיחה נפלאה; ורבי נתן ענה ואמר: "אם ממשגע יוצאים כאלה דבורים יפים - צריך שיהיו כאלה אנשים".

ואם מבכי של תינוק יוצא מכתב - צריך שתינוק יבכה; רק תעשו לי טובה, אל תתפללו שהילדים שלי יתעוררו כדי שתאמם תקבלו מכתב, תתפללו שיהיה לי כח ושאוכל להספיק לכתב לכל אחד ואחד מכם וגם מכתב בכל שבוע.

אחים יקרים, מאד אבקש מכם, אל תהיו "סעלפיש"; באמריקה יש מילה סעלפ"יש, אני לא יודע איך אומרים את זה אצלכם, (אנוכי) סעלפיש זה אדם שחושב רק מעצמו הוא לא מתחשב באחרים. אם אנחנו ב"גן עדן", טעמנו מהיין ההונגרי, אנחנו צריכים לזכות גם אחרים, למה לא לחשוב מעוד בחור, עוד יהודי - שיטעם מהעצות הטובות והמתוקות של רבנו?

קחו את הגליון היפה היכל הקדש, הן באידיש הן המתרגם ללשון הקודש, את הקונטרסים היפים עצתו אמונה, איש אמונות - באידיש ובלשון הקודש תפיצו אותם לאחרים, תפיצו את זה ברחבי ארץ ישראל.

העצתו אמונה המתרגם כל כך יפה, יש לו כזה טעם, כלם קוראים את זה. כותבים לי מפל החוגים, חסידים, ליטאים, בני עדות המזרח, רבנים, דינים, לומדים, מלמדים, מגידי שעורים; כלם כותבים פה אחד שזה הענג שבת שלהם, זה החזוק שלהם, השכל שלהם; מגיעים מאות מכתבים כאלו בכל יום.

הגבאי האכרף ... גרו יאיר, כותב לי השבוע שגומרים עכשו לתרגם את קונטרס המאה של "עצתו אמונה" המתרגם. משפחתו מתרגמת את זה שבוע אחרי שבוע, ארבעים שעות בשבוע, כמספר השעות שאכרף עובד אצלנו באמריקה בשבוע. לא כל אחד יכול להראות את זה, להשקיע בהפצה ארבעים שעות בשבוע. אף אחד לא משלם על זה, אף אחד לא אמר להם לעשות זאת, אלא בוועד בהם "הפצה". מכלכם אני לא מבקש ארבעים שעות; תקדישו קצת זמן להפצה.

את הגליונות אפשר להפיץ כל השבוע, זה לא צריך להיות רק בשבת. אנשים רעבים לחזוק, רעבים לעצות פרקטיות. אנשים כבר עיפים מכל הגליונות, תורות, ענינים, משלים ומליצות. על זה אומר הנביא (ישעיה ד' יג): "המעט מכם הלאות אנשים, כי תלאו גם אלקים", אנשים מתעיפים מכל המשלים והמליצות הזפים האלו. רבנו אומר (לקויטי מוהר"ן חלק א' סימן כח) "אנשים חושבים שיכואו לאיזהו תועלת על ידם", אנשים מחפשים "לדעת איך לעבד את השם", וכשרואים שאי אפשר לחקות את זה בכלל, עד שאומרים, "לא יראה ולא יבין אלקים" - יוצא שזה גורם שאנשים יעזבו את היהדות.

מה שאין פן הדבורים של רבנו, יש להם כח, הם מחזירים להקדוש ברוך הוא מהמקומות הכי רחוקים. הגליונות והספרים מראים לאדם, אתה יכול לחזור בתשובה, האדם קורא שנים שלוש מכתבים הוא מתחיל להרגיש, 'השם פן אוהב אותי', 'להשם יתברך יש נחת רוח מהמצוות והמעשים טובים שלי'; זו המציאות, למה זה כך? למה לדבורים האלו יש כח? כי רק רבנו יכול לחזיר את כלם, אפילו שפבר ירו בהם את כל העשרה מיני חצים משוחים בכל העשרה מיני מים ארסיים, אומר רבנו (ספורי מעשיות, מעשה יג מהשבועה בעטלערס - ביום האחרון): "און איך הייל זיי", ואני רופא אותה.

לכן אבקש מכם, אל תהיו אגואיסטים, שכל אחד יתחדש ב"הפצה"; אל תחבישו עם היכל הקדש. היום זו כבר בכלל לא בושה להיות תלמיד היכל הקדש, בושה היא להיות אצל רבי שלא מקבלים אצלו שום דבר, להסתובב במקום בלי שסימו אפילו פעם אחת בחיים ששה סדרי משנה.

בִּיבְנָאֵל פְּתַחוּ הַשְּׁבוּעַ בֵּית דְּפוּס, הַתְּחִילוּ לְהַדְפִּיס אֶת הַגְּלִיוֹנוֹת, עֲצַתוֹ
אֲמוּנָה וְכו', זוֹ עֲבוּרֵי שְׁמֻחָה גְּדוֹלָה. מוֹהֲרָא"ש שְׁמַח, כָּל הַצְּדִיקִים שְׁמַחִים
שְׁאוּרוֹ שֶׁל רַבְּנֵנוּ שְׁקַבְּלָנוּ מִמוֹהֲרָא"ש מְמַשִּׁיף הֶלְאָה וְהֶלְאָה, לֹא יִכְבֶּה
בְּלִילָה נְרָה (מִשְׁלֵי לֹא, יח).

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֲנִי מְגִיעַ מִיַּד אַחֲרֵי פוּרִים.

...



אִם נוֹסְעִים אֶל רַבְּנֵנוּ לְאוּמָן, לֹא צְרִיכִים לְפַחַד

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁת וִיקָהֵל, י"ט אָדָר א', שְׁנַת ה'תשפ"ב

לְכַבּוֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר

קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מְתִי שְׂיוּצָא לְךָ מִתְּאִים לְנוֹסֵעַ לְאוּמָן אֶל רַבְּנֵנוּ - תִּסַּע, אַתָּה לֹא צְרִיף

לְפַחַד מִשׁוּם דְּבָר; אִם נוֹסְעִים אֶל צִיוּנוֹ שֶׁל רַבְּנֵנוּ - שְׁמוּרִים מֵרַע.

לְגַבִּי לְקַחַת יְלֵד לְפָנַי גִּיל שְׁבַע וְכו'; רַבְּנֵנוּ הִבְטִיחַ שְׂיֵלֵד שְׂיָבֹא אֵלָיו

לְפָנַי גִּיל שְׁבַע יֵלֵף לְחַתֻּנָּה עִם כַּתְּנֵת נִקְיָה (חיי מוהר"ן, סימן תקיז). כְּשֶׁאָבָא וְאָמַא

שׁוּמְעִים כְּאֵלוֹ דְּבוּרִים מְצַדִּיק - נַעֲשֶׂה בִּיטוּל הַבְּחִירָה, כָּל הַמְּנִיעוֹת

נַעֲלָמִים; מָה יָכוֹל לְמַנַּע וּמִי יִמְנַע מֵהוֹרִים לְקַחַת אֶת בְּנָם לְפָנַי גִּיל שְׁבַע

כְּשֶׁשׁוּמְעִים כְּזוֹ הַבְּטָחָה מִרַבְּנֵנוּ ז"ל.

אֲנַחְנוּ לוֹקְחִים אֶת הַיְלָדִים אֶל רַבְּנֵנוּ כְּשֶׁנוֹסְעִים עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה; מִשְׁנָה

לְפָנַי גִּיל שְׁבַע אֲנַחְנוּ לוֹקְחִים כָּל שָׁנָה אֶת הַיְלָדִים. יֵשׁ אֲנָשֵׁי שְׁלוּמְנוּ

שְׁאוּמְרִים רֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלָנוּ יִהְרַס אִם נִצְטָרַף לְטַפֵּל בְּיְלָדִים; הֵם מְשֹׁאֲרִים

אֶת הַיְלָדִים עִם הָאִשָּׁה; טַפְּשֵׁי לְחֶשֶׁב כֶּף, אֵין עֲבוּדָה גְּדוֹלָה יוֹתֵר מִחֲנוּף

הַבָּנִים, אִם רַבְּנֵנוּ אָמַר שְׂאִין דְּבָר גְּדוֹל יוֹתֵר מִרֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶצְלוֹ - אַז אֲנַחְנוּ

לוֹקְחִים אֶת הַבָּנִים, כְּדִי לְחַנֵּף אוֹתָם שְׁגָם הֵם יָבֹאוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, שְׂיִחַקֵּק

בְּעֶצְמוֹתֵיהֶם מִגִּיל קָטָן לְבֹא אֶל רַבְּנֵנוּ בְּכָל שָׁנָה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְּלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...





בערות השם הקודש



עצתו אמונה

אלהים

ליתרד יהודים

ילדים יקרים, השבוע נספר על שנות ילדותו של רבנו. כשרבנו הקדוש זכותו יגן עלינו הִיה ילד קטן הוא רצה לקיים את הפסוק (תהלים טז, ח) : "שׁוֹיֵתִי ה' לנגדי תמיד", לחשב תמיד מהקדוש ברוך הוא, הוא תמיד חשב מהשם הוי"ה ברוך הוא.

בואו ננסה לראות איך זה עובד, הבה נעצם עינים ונחשב מהאות יו"ד, עכשו מהאות ה"י, עכשו האות וי"ו ואות ה"י. עכשו בואו נחשב מכל ארבע האותיות ביחד, זה השם הקדוש של הקדוש ברוך הוא. בכל פעם שחושבים על ארבע האותיות י-ק-ו-ק מקימים מצוה, להקדוש ברוך הוא יש תענוג בכל פעם שמיוחדים שם, זה מה רבנו ז"ל היה עושה בילדותו כשהיה ילד קטן.



"מה אתה חולם?!"

כְּשֶׁרַבְּנוּ יֵשֵׁב בַּתְּלִמוּד תּוֹרָה בְּשַׁעַה שֶׁהַמְּלַמֵּד הָיָה מְלַמֵּד אֶת הַגְּמָרָא רַבְּנוּ הִרְהִיר בְּאוֹתִיּוֹת הַקְּדוּשׁוֹת, הַמְּלַמֵּד שָׁלוּ לֹא יָדַע לָמָּה נִחְמָן הַקָּטָן חוֹלֵם, הוּא לֹא יָדַע מַה קוֹרָה כָּאֵן, הוּא הָיָה צוֹעֵק עַל רַבְּנוּ שֶׁלֹּא יִחְלֵם. אָבֵל אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים שֶׁרַבְּנוּ לֹא חָלַם עַל שְׁטִיּוֹת, רַבְּנוּ חָשַׁב עַל "שׁוֹיִתִּי ה' לְנִגְדֵי תָמִיד".

ילדים יקרים, אנחנו לומדים מהספור הזה כמה דברים, (1) על גדל המעלה של לחשב את שם הוי"ה. (2) זה מיעד גם לילדים, ילדים קטנים גם יכולים לזכות לחשב מהדברים הקדושים האלו. (3) עכשו אנחנו כבר יודעים איך מיחדים יחודים, אנחנו גם יכולים לעשות את זה; חושבים על אות 'י', על אות ה', אות ו' ואות ה'; זה דבר קל, חבל שלא נעשה זאת. (4) אנחנו לומדים על גדלותם של צדיקים, צדיק חושב כל היום מהקדוש ברוך הוא, אפלו שנדמה שהוא חולם - אנחנו יודעים שהוא חושב מהאין סוף ברוך הוא.

